CUVÂNT ŞI FAPTĂ

Revistă de informare, educaţie şi cultură editată trimestrial de Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi „Petru Rareş“ Fălticeni
Anul XI, nr.2 (43), aprilie-iunie, 2014

Din cuprins:

Ceremonia de absolvire şi avansare în gradul de sergent major a promoţiei 2014 pag. 2

O săptămână la Fălticeni. Gânduri ale colegilor şi fraţilor moldoveni pag. 5

Constantin Brâncoveanu - domnitor, ctitor şi martir pag. 6

PERSONALITĂŢI FĂLTICENI - SUCEAVA: Sofia Ionescu-Ogrezeanu pag. 7

Pagini glorioase din istoria Regimentului 16 Dorobanţi din Fălticeni: Luptele de la Miercurea-Ciuc şi Piscul cu Pini (1916) pag. 8

PATRIARHUL JUSTINIAN MARINA - aspecte inedite - pag. 12

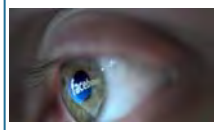

Dependenţa de facebook pag. 17

Campionatul Instituţiilor de Învăţământ ale Ministerului Afacerilor Interne pag. 26

Colegiul de redacţie
Preşedinte:
Col. Liviu Marian
Redactor şef:
Preot militar Cătălin Simion
Redactori:
Col. Ionel Postelnicu
Col. Mihai Munteanu
Lt. col. dr. Ilie Nuţu
Lt. col. Tiberiu Lăcătuşu
Mr. Liliana Rusu
Mr. Ciprian-Dan Simion
Departamentul informatic:
Col. Constantin Duţuc
Tehnoredactare computerizată:
Cpt. Irina Airinei
Copertă:
Plt. maj. Marius Mândrescu
Foto:
Plt. maj. Daniel Onisie

ISSN
2343-7383

ISSN-L
2343-7383

Adresa redacţiei:
Fălticeni, str.Armatei, nr. 1-3, cod poştal 725200

Răspunderea pentru opiniile exprimate revine autorilor.
Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Coperta I: Elevi ai Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi "Petru Rareş" Făticeni în gardă la monumentul eroilor din localitatea Dolheşti, Suceava, în Ziua Înălţării Domnului.

Coperta II: Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul– Icoană din biserica şcolii.

Model de viață, model de sacrificiu

S-a vorbit și se va mai vorbi, acesta fiind un subiect peren, despre modelul de viață sau modele în viață. Suntem atenți la ce se întâmplă în jurul nostru, uneori ne place ceea ce vedem, alteori nu. Cunoaștem persoane care ies în evidență cu calitățile pe care le au. O persoană care ar putea fi model în viață tocmai aceea face, se remarcă datorită valorilor pe care le poartă, este remarcată datorită celor care recunosc aceste valori. Modelele de viață nu sunt numai cei pe care îi găsim în cărți sau numele sonore despre care auzim și ne impresionează, ci le putem regăsi în orice om din jurul nostru, dacă știm să-i apreciem calitățile, Adevărat este că în toate timpurile au fost perioade în care s-a încercat impunerea de modele, dar timpul și valoarea fac selecția. Neamul românesc a lăsat moștenire omenirii oameni de mare valoare, în toate domeniile și aspectele vieții. Nu s-ar greși dacă, tinerilor noștri, care caută modele, li s-ar pune ca alternativă și valorile noastre românești.

Ne putem mândri cu exemplu unicat în istoria omenirii, cel oferit de Constantin Brâncoveanu. Până la momentul culminant pe care ni-l oferă, cel al sacrificiului suprem, să mori împreună cu cei patru fii pentru Hristos, marele român ne reține atenția prin calitățile și virtuțile care l-au determinat să accepte sacrificiul. Provenind dintr-o nobilă familie de boieri, cu rădăcini românești și bizantine, a urcat toate treptele ierarhiei boierești, până la demnitatea de mare logofăt și ispravnic al scaunului domnesc. Asta arată respect pentru înaintași și pentru munca lor. În perioada domniei lui Constantin Brâncoveanu, cultura românească a cunoscut o perioadă de înflorire, domnitorul fiind un fervent sprijinitor al culturii, și este arhicunoscută moștenirea culturală lăsată de domnitor. Anii domniei lui Brâncoveanu au fost marcați de un progres economic, de inițiative de modernizare a aparatului statal, de reformare a sistemului fiscal. A organizat cancelaria statului în vederea întreținerii raporturilor cu puterile străine. Epoca brâncovenească s-a deschis influențelor occidentale care au început să prevaleze asupra celor orientale. Astfel s-a creat o sinteză originală națională, prin aportul tradiției răsăritene și a celei occidentale. Pentru toate acestea cât și pentru abilitatea politică de care a dat dovadă, și care l-a menținut pe scaunul de domnitor timp de 26 de ani, fac din el un bun administrator al treburilor statului cât și un rafinat diplomat. Soția domnitorului, doamna Maria (Marica), a fost un adevărat administrator al întregii averi a Brâncovenilor, despre care se afirma că era fabuloasă. Doamna știa și rânduia fiecare moșie în parte. Dar, adevărata bogăție a lui Altîn bey (prințul aurului) era alta. Constantin Brâncoveanu a avut cu soția sa, doamna Maria, unsprezece copii, patru fii și șapte fiice. Nu reproducem apelativele cu care sunt numiți părinții cu mai mult de 2-3 copii. Noi îi spunem modestie, în limbaj teologic se cheamă smerenie. Aceasta este virtutea care l-a caracterizat și atunci când a numit prima ediție a Bibliei tipărită în limba română (este vorba de Biblia de la București, 1688, care a fost începută sub Șerban Cantacuzino, dar a fost lucrată și finalizată în timpul lui Brâncoveanu) cu numele celui care a inițiat-o, Șerban Cantacuzino (Biblia lui Șerban Cantacuzino). Crede cineva că întâmplător a fost aleasă de turci data execuției, 15 august, dată la care domnitorul împlinea anii, zi onomastică pentru doamna Maria și zi cu semnificație pentru fiecare creștin, Adormirea Maicii Domnului? Poate înțelege cineva ce era în mintea și sufletul marelui român atunci când își îndemna copiii să nu-și părăsească credința în care s-au născut și au crescut? Sau ce l-a determinat pe sfetnicul Ianache să moară alături de domnitorul său? Răspunsul la aceste întrebări nu sunt altceva decât virtuțile și calitățile pe care le avea Constantin Brâncoveanu. Nu trebuie să se uite nici o clipă că, într-adevăr, turcii l-au condamnat pentru trădare (îi interesa și averea lui), dar și că își putea salva viața, cel puțin teoretic, dacă renunța, el și familia sa, la credința creștină. Să amintim și faptul că Biserica i-a recunoscut locul, acela în rândurile sfinților, iar marile pelerinaje cu sfintele sale moaște, cel din perioada interbelică cât și cel din anul acesta, nu sunt decât semne ale recunoașterii și îndemn la recunoștință pentru meritele marelui domnitor creștin român.

Începând de la clasa politică, administrație, oameni de cultură, cler, Biserică, părinți și până la omul simplu, toți avem ceva de învățat de la marele domnitor martir.

Cătălin Simion

Ceremonia de absolvire şi avansare în gradul de sergent major a promoţiei 2014

Marţi, 1 iulie a.c., începând cu ora 11.00, pe aleea pietonală din faţa Primăriei Municipiului Fălticeni a avut loc ceremonia de absolvire şi acordare a gradului militar absolvenţilor din promoţia 2014 a Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni.

În prezenţa reprezentanţilor Inspectoratului General al Jandarmeriei Române, a comunităţii locale, a rudelor şi prietenilor, absolvenţii Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni au fost protagoniştii ceremoniei.

Festivitatea a debutat cu prezentarea onorului domnului colonel dr. Robert-Iulian Vîţă, adjunctul inspectorului general al Jandarmeriei Române. După discursul comandantului şcolii, colonel Mircea-Liviu Marian şi rugăciunea de binecuvântare, domnul colonel Romulus-Dumitru Obârşanu, şef serviciu în cadrul Inspectoratului General al Jandarmeriei Române a dat citire ordinului inspectorului general al Jandarmeriei, de acordare a gradului de sergent major promoţiei 2014, precum şi a ordinului inspectorului general privind desemnarea şefului de promoţie.

În continuare, au fost acordate diplome absolvenţilor cu cele mai bune rezultate la învăţătură (sg.maj. Elena Filip, sg.maj. Romeo-Ciprian Balint, sg.maj. Alexandru-Ştefan Boghean) şi a luat cuvântul şeful promoţiei 2014, sergent major Elena Filip.

REDACŢIA

(continuare în pag. 3)

(continuare din pag. 2)

Au mai luat cuvântul domnul Florin Sinescu – prefectul judeţului Suceava, domnul Alexandru Rădulescu – vicepreşedintele Consiliului Judeţean Suceava şi domnul Cătălin Coman – primarul municipiului Fălticeni.

După discursul adjunctului inspectorului general al Jandarmeriei Române, colonel dr. Robert Iulian Vîţă a urmat defilarea absolvenţilor în aplauzele asistenţei şi pe ritmurile Muzicii Militare ale Brigăzii 15 Mecanizate „Podul Înalt" Iaşi.

În aceeaşi zi, subofiţerii au fost repartizaţi în sistem videoconferinţă, la unităţile Jandarmeriei Române în funcţie de media generală de absolvire, urmând a se prezenta la unităţile operative începând cu data de 14 iulie a.c.

Examen de absolvire pentru elevii seriei 2012-2014

În perioada 19 - 29 iunie a.c., elevii Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni, seria 2012-2014, au susţinut examenul de absolvire care a constat în probe practice, scrise şi orale.

Comisiile de examen sunt constituite din instructori militari din cadrul şcolii şi ofiţeri specialişti din unităţile Jandarmeriei Române din judeţele Bacău, Botoşani, Iaşi, Neamţ şi Suceava, coordonaţi de reprezentanţi ai Inspectoratului General al Jandarmeriei Române şi Ministerului Afacerilor Interne.

Media generală de absolvire, punctajul obţinut între media examenului de absolvire şi media de şcolaritate din cei doi ani de studiu, constituie criteriul după care se face clasificarea absolvenţilor din cele două şcoli militare de jandarmi, în vederea repartiţiei. Aceasta va avea loc în sistem videoconferinţă, marţi 1 iulie a.c., după festivitatea de acordare a gradului de sergent major care se va desfăşura începând cu ora 11:00.

Premergător începerii examenului de absolvire, elevii jandarmi (5 fete şi 45 de băieţi) au efectuat vizita medicală şi au fost declaraţi „apt".

La nivelul Jandarmeriei Române, în localităţile Drăgăşani şi Fălticeni există două şcoli militare de subofiţeri de jandarmi, instituţii de învăţământ militar postliceal cu durata de doi ani. Şcoala noastră a fost înfiinţată la data de 1 noiembrie 2008 şi a devenit instituţie de învăţământ acreditată prin ordin al Ministerului Educaţiei Naţionale începând cu anul şcolar 2013-2014.

ZIUA JANDARMERIEI

Joi, 3 aprilie a.c., întregul personal a participat la ceremonia dedicată Zilei Jandarmeriei pe platoul şcolii. Colonelul Liviu Marian, comandantul şcolii, a dat citire mesajului inspectorului general – general maior dr. Mircea Olaru şi a ordinului prin care doi ofiţeri au fost înaintaţi de la gradul de maior la gradul de locotenent colonel. Pentru rezultatele obţinute în activitate, 24 de ofiţeri şi subofiţeri au fost recompensaţi cu „mulţumiri" şi „felicitări". Cu „evidenţiere de către comandant în faţa colegilor" au fost recompensaţi 30 de elevi jandarmi şi cu „scrisori de mulţumire" – 13 elevi jandarmi din cele două batalioane. De asemenea, au fost premiaţi câştigătorii competiţiei de tir organizate cu ocazia Zilei Jandarmeriei. Cu acest prilej, reprezentanţii instituţiilor colaboratoare au fost invitaţi să participe la o sesiune de dialog social pentru a identifica modalitatea în care instituţia noastră poate contribui concret la prevenirea şi combaterea faptelor antisociale. Întâlnirea a fost inclusă şi în cadrul campaniei „Jandarmeria pe înţelesul tuturor" iniţiată de Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

SIMPOZION

În perioada 15-16 mai 2014, la Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni s-a desfăşurat Simpozionul **„Lege, ordine şi siguranţă în societatea contemporană".** Activitatea a reunit participanţi din şcolile postliceale ale Ministerului Afacerilor Interne, Academia de Poliţie „Al. I. Cuza" Bucureşti, centrele de perfecţionare a pregătirii cadrelor jandarmi Ochiuri, Sinaia şi Gheorgheni, în prezenţa reprezentantului Ministerului Afacerilor Interne – comisar şef Aurel Moise şi al Inspectoratului General al Jandarmeriei Române – colonel Laurenţiu Hopu.

Simpozionul s-a înscris şi în calendarul activităţilor derulate în cadrul campaniei „Jandarmeria pe înţelesul tuturor" şi a avut drept scop dezvoltarea relaţiilor de cooperare cu instituţii similare din ţară şi schimbul de experienţă în vederea valorificării acesteia în cadrul activităţii didactice ulterioare şi formarea profesională a ofiţerilor, subofiţerilor şi agenţilor de poliţie din MAI.

CARABINIERI MOLDOVENI

Vineri, 18 aprilie a.c., 20 de subofiţeri din Trupele de Carabinieri din Republica Moldova au primit certificate de absolvire a cursului intensiv în domeniul ordinii şi siguranţei publice pe care l-au desfăşurat în perioada 3 martie – 18 aprilie la Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni. Pe parcursul celor şapte săptămâni, cursanţii au participat la activităţi de pregătire conform curriculumului aprobat de inspectorul general al Jandarmeriei Române, precum şi la aplicaţiile practice din cadrul *„Exerciţiului comun de antrenament în domeniul ordinii publice, cu participarea efectivelor Jandarmeriei Române şi Trupelor de Carabinieri"* desfăşurat în şcoala noastră în perioada 24-28 martie. Cursul a fost structurat pe două module, *Pregătire de specialitate* şi *Pregătire militară şi fizică*, iar examenul de absolvire a constat în susţinerea a trei probe: un test scris şi două probe practice. Rezultatele obţinute au demonstrat îndeplinirea obiectivului acestui curs: dobândirea competenţelor de a acţiona individual, în echipă şi subunitate organică în cadrul elementelor de dispozitiv pentru rezolvarea cu operativitate şi discernământ a situaţiilor ce se pot ivi pe timpul îndeplinirii misiunilor în domeniul ordinii şi siguranţei publice.

La ceremonie a participat şeful Serviciului Formare Profesională şi Documentare din Inspectoratul General al Jandarmeriei Române – colonel Hopu Costel Laurenţiu.

REDACŢIA

O săptămână la Fălticeni. Gânduri ale colegilor și fraților moldoveni

Maior MACARI Vasile
Adjunctul comandantului pentru pregătire - U.M. 1001 R. Moldova

„Am avut o deosebită plăcere să mă aflu la Fălticeni în Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi unde am găsit o unitate veche însă cu un colectiv didactic profesionist şi cu un potenţial mare. După mine în şcoală îşi desfăşoară activitatea un colectiv unit care merge în acelaşi pas şi toţi au o viziune clară a lucrurilor.

Am învăţat multe lucruri bune în urma stagiului parcurs şi sper să le pot pune în aplicare în activitatea mea din viitor.

Am aflat numeroase metode noi de lucru cu oamenii şi tehnici de desfăşurare a şedinţelor practico-aplicative mult mai eficiente decât ceea ce cunoşteam noi.

În încheiere aş dori să cerem scuze pentru deranj şi să vă mulţumim pentru cunoştinţele noi transmise şi nu în ultimul rând pentru activităţile extracurrriculare organizate pentru noi.”

Maior SOCHIRCA Stanislav
Comandant de batalion U.M. 1002 - R. Moldova

„Părerea mea faţă de Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi din Fălticeni ar fi următoarea:

În şcoala de jandarmi din Fălticeni domină o atmosferă de seriozitate întreţinută de către un colectiv didactic unit. Profesorii de aici au cunoştinţe şi capacităţi înalte în domeniul lor de activitate.

Se vede cu uşurinţă mai ales la elevii care fac studiile în această şcoală, care au căpătat cunoştinţele necesare şi au o disciplină formată, de care are atâta nevoie un jandarm în viitor.

Căpitan MOCANU Mihail
Comandant de companie U.M.1006 - R. Moldova

„Aflându-mă la şcoala din Fălticeni în perioada 02 – 06.06 2014 am simţit o ospitalitate deosebită din partea conducerii şi a profesorilor, care sunt foarte buni meseriaşi în domeniul pe care îl conduc. Nu pot să nu menţionez aici şi despre locurile pitoreşti şi pline de istorie pe care le-am vizitat, în afara programului de studiu, deoarece sunt unice şi doresc să mulţumesc pentru această ocazie minunată conducerii şcolii.”

Colonel ROŞCA Sergiu
Adjunctul şefului Direcţiei Resurse Umane şi şef al Secţiei Educaţie
Departamentul Trupelor de Carabinieri – R. Moldova

„Am avut o deosebită plăcere să mă aflu pe parcursul unei săptămâni la Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi din Fălticeni. M-a surprins în mod plăcut omenia, ospitalitatea şi căldura sufletului angajaţilor corpului de ofiţeri şi subofiţeri cu care am interacţionat. De altfel am constatat cu bucurie că suntem la fel ca un întreg şi avem aceleaşi tradiţii, limbă şi acelaşi trecut istoric.

Am fost impresionat de nivelul de cultură şi pregătire profesională a cadrelor didactice, de motivaţia şi dorinţa lor de a ne transmite noi forme şi metode de instruire şi educare pe care să le aplicăm în activitatea profesională de zi cu zi.

Locotenent-major CARAUŞ Eduard
Şeful serviciului pregătire profesională şi fizică U.M. 1001 - R.Moldova

„În decursul procesului de consolidare a capacităţii de luptă a Trupelor de Carabinieri am avut o mare ocazie de a vizita şi Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi din Fălticeni în perioada 02 - 06.06.2014 şi de a participa la cursul de instruire în domeniul pregătirii profesionale organizat aici. Am reuşit pentru o perioadă scurtă de timp să acumulez multe cunoştinţe şi lucruri noi, în principal datorită corpului didactic, care este foarte bine pregătit profesional şi cunoaşte noutăţile din domeniu.

Unitatea militară din Fălticeni are o tradiţie veche şi foarte frumoasă pentru care vă felicităm. Este unitatea, credem noi, în care, indiferent dacă te afli în misiune sau în vizită nici nu observi cum se scurge timpul pe lângă tine, fiindcă eşti tratat şi respectat la cel mai înalt nivel. Am avut o mare satisfacţie să cunosc istoria şcolii şi a Jandarmeriei române din cele mai străvechi timpuri şi până în zilele noastre, pentru care vă mulţumim.

Ţin să aduc sincere mulţumiri comandantului Şcolii de jandarmi din Fălticeni, corpului didactic şi celorlalte categorii de personal pentru primire şi pentru modul modern de instruire de care am beneficiat.

Să trăiţi mulţi ani fericiţi şi să ne revedem din nou în R.Moldova.”

Constantin Brâncoveanu

domnitor, ctitor şi martir

Autor: elev Pavel-Gabriel **Faraon**
Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi "Petru Rareş" Fălticeni

Începând cu secolul XIV, ca urmare a creării unor condiţii interne şi externe favorabile, iau fiinţă, la sud şi est de Carpaţi, statele feudale de sine stătătoare: Ţara Românească (1310), sub domnitorul Basarab I, şi Moldova (1359), sub domnitorul Bogdan I. Dintre domnitorii care au avut un rol determinant în istoria românilor, pot fi amintiţi: Alexandru cel Bun, Ştefan cel Mare, Petru Rareş şi Dimitrie Cantemir în Moldova, şi Mircea cel Bătrân, Vlad Ţepeş, Mihai Viteazul şi Constantin Brâncoveanu, în Ţara Românească. [1]

Personalitatea voievodului Ţării Româneşti, Constantin Brâncoveanu, a avut o mare influenţă în transformările economice, sociale, politice şi culturale care au avut loc la sfârşitul sec. al XVIII-lea, făcând din Ţara Românească un important centru diplomatic european, dar şi unul de luptă antiotomană. Astfel, în condiţiile decăderii Imperiului Otoman, dar şi ale sângeroaselor războaie care angajau imperiile din vecinătatea ţării, reuşeşte să se menţină pe scaun între anii 1688-1714, conducând ţara „cu adâncă pricepere şi înaltă priveghere", „cu blândeţe şi răbdare, izvorâte din înţelepciunea şi multa-i bunătate". [2]

Viitorul domn al Ţării Româneşti, Constantin Brâncoveanu, se naşte în anul 1654 într-o nobilă familie de boieri, cu rădăcini istorice vechi, atât româneşti, cât şi bizantine. După tată, Papa (Pavel) Brâncoveanu provenea din vechiul neam al Basarabilor, iar după mamă, din neamul strălucit al Cantacuzinilor, viţă veche de împăraţi. [3]

După moartea surprinzătoare a lui Ştefan Vodă, marea boierime, în frunte cu Cantacuzinii, pentru a preântâmpina numirea unui pretendent ocrotit de Poartă, a impus imediat la tronul Ţării Româneşti pe logofătul Constantin Brâncoveanu, nepotul de soră al fostului domn.

Fruntaş între dregători, vel logofăt, stăpânind o avere însemnată şi mulţumit cu situaţia sa, Constantin Brâncoveanu şi-a permis să refuze iniţial cererea boierilor de a conduce ţara. A fost însă împins să accepte domnia de către ceilalţi boieri care îi preţuiau firea chibzuită, paşnică şi aleasă. Cronica ţării ne arată cum s-au petrecut lucrurile: „Logofete - i-au spus dregătorii - noi cu toţii pohtim să ne fii domn". Brâncoveanu zise: „ Dar ce aş vrea eu cu domnia? De vreme ce ca un domn sînt la casa mea, nu-mi trebuieşte să fiu; ear ei ziseră: Ne rugăm nu lăsa ţeara să intre alţi oameni, sau răi sau nebuni, să o strice, ci fii! Şi-l luară de mîini şi-l împingea de spate(...)". Deşi unele state europene, cum ar fi Franţa şi Austria s-au opus numirii sale pe tronul Basarabilor, emisarii voievodului au reuşit, în schimbul a 400 de pungi de aur, să obţină confirmarea sultanului.[4]

În amintirea posterităţii, figura lui Constantin Brâncoveanu s-a detaşat nu numai ca o personalitate aparte în domeniul ocrotirii artelor şi culturii, care în timpul domniei sale au cunoscut o înflorire deosebită, ci şi prin marile sale merite pe tărâmul politico-diplomatic. El s-a menţinut în scaunul Ţării Româneşti aproape 26 de ani - stabilitate nemaiântâlnită din vremea lui Matei Basarab, datorită cumpătării, chibzuinţei şi rolului în care a înţeles să-şi îndeplinească menirea de promotor al idealului de independenţă a patriei, într-o perioadă de mare restricţie şi tulburări în acest colţ al continentului european. După cum a relevat atât de inspirat Nicolae Iorga, cu peste şapte decenii în urmă, „Brâncoveanu a izbutit să păstreze nu numai Ţara Românească, ci întreaga noastră naţiune, ca trup politic, ca suflet românesc, timp de mai bine de un sfert de veac." [5]

Politica lui Brâncoveanu - cel puţin vreme de aproape două decenii - nu poate fi disociată însă de aceea a influentelor sale rude din familia Cantacuzinilor, din rândul cărora cel mai strălucit reprezentant al ei, cărturarul stolnic Constantin, care i-a fost un adevărat mentor, iniţiindu-l şi ajutându-l să se maturizeze, încetul cu încetul, în arta guvernării.[6]

Pe de altă parte, nu trebuie minimalizat faptul că însuşi voievodul, care a ocupat tronul la vârsta de 34 de ani, după ce deţinuse cele mai importante dregătorii ale ţării (agă, pstelnic, spătar şi logofăt, avea o bogată activitate diplomatică, atât de necesară într-o perioada în care soarta micii sale ţări nu mai depindea de rezistenţa militară proprie. [7]

1. Radu Greceanu, *Începătura vieţii luminatului şi preacreştinului Domnului Ţării Rumăneşti, Io Constandin Brâncoveanu Basarab-Voievod, dă când Dumnezeu cu domniia l-au încoronat, pentru vremile şi întâmplările ce în pământul acesta în zilele Măriii-Sale s-au întâmplat*, în Cronicari munteni, vol. II, Bucureşti, 1961, p. 9.
2. Radu Greceanu, *Începătura vieţii luminatului şi preacreştinului Domnului Ţării Rumăneşti, Io Constandin Brâncoveanu Basarab-Voievod, dă când Dumnezeu cu domniia l-au încoronat, pentru vremile şi întâmplările ce în pământul acesta în zilele Măriii-Sale s-au întâmplat*, în Cronicari munteni, vol. II, Bucureşti, 1961, p. 9.
3. Pr. Acad. Niculae M. Popescu, *Viaţa şi faptele Domnului Ţării Româneşti Constantin Brâncoveanu*, Bucureşti, Editura ,,Idaco ... dar din har ...", 2013, p. 16.
4. I.Toderaşcu, Gh. Punga, *Istoria românilor*, Chişinău, Tipografia departamentului de stat, 1992, p. 197
5. N. Iorga, *Valoarea politică a lui Constantin Brâncoveanu*, Vălenii de Munte, 1914, p. 15.
6. Idem, *Viaţa şi domnia lui Constantin vodă Brâncoveanu*, Bucureşti, 1914, p. 24 – 26 şi în N. Stoicescu, *Dicţionar al marilor dregători din Ţara Românească şi Moldova. Sec. XIV-XVII*, Bucureşti, 1971, p. 126.
7. Nicolae Iorga, *Viaţa şi domnia lui Constantin vodă Brâncoveanu*, Bucureşti, 1914, p. 24 - 26.

(continuare în pagina 10)

Sofia Ionescu-Ogrezeanu

Sofia Ionescu-Ogrezeanu
(25 aprilie 1920, Fălticeni - 21 martie 2008)

Tatăl ei, Constantin Ogrezeanu, a fost casier la BNR Fălticeni. Mama, Maria Ogrezeanu, a fost casnică. Sofia, căreia i s-a mai zis și Gherghina, a urmat școala primară în orașul natal, la învățătoarea Spiridonescu, după care a făcut primele șase clase la Liceul de Fete Fălticeni și ultimele două la Școala Centrală de Fete „Marica Brâncoveanu" din București, unde a luat bacalaureatul în 1939. În toamna aceluiași an a intrat la Facultatea de Medicină Umană din București, pe care o termină în 1945. În timpul facultății, execută un prim stagiu de practică la oftalmologie. Al doilea stagiu îl face în 1943, în calitate de medic de circă rurală în comuna Baia, o localitate de lângă Fălticeni. De la 15 octombrie 1943 efectuează un stagiu de internat in Serviciul de Neurochirurgie din Spitalul nr. 9 din București, intrând în prima echipă neurchirurgicală, considerată echipa de aur, alături de prof. dr. Dimitrie Bagdasar, întemeietorul neurochirurgiei românești și doctorii Constantin Arseni și Ionel Ionescu (devenind din 1945 soțul domnișoarei doctor Sofia Ogrezeanu), care la acea dată erau medici secundari în cadrul specialității.

Conform spuselor Sofiei Ionescu (într-un interviu TVR), recunoaște că a fost prima femeie neurochirurg, nu din lume, ci din sud-estul Europei.

Anul 1944, deși anul cumplitelor dezastre provocate de război, a însemnat totuși un moment decisiv în cariera Sofiei Ionescu. Se întâmpla ca, în urma frecventelor bombardamente asupra Bucureștilor, să fie aduși, în același timp, prea mulți răniți în raport cu numărul mic de medici care trebuia să le salveze viața.

În acest context, un copil rănit, pentru care intervenția chirurgicală era de maximă urgență, a fost adus într-un moment în care nici un medic nu era disponibil. Spre surprinderea tuturor, în special a doctorului Bagdasar, tânăra studentă s-a oferit să-l opereze, intervenție care s-a dovedit salvatoare.

„Această operație, va mărturisi Sofia Ionescu, mi-a decis viața pentru 47 de ani înainte, cât am stat în neurochirurgie, și mi-a adus-o la 180 de grade față de ceea ce îmi propusesem eu, o viață liniștită de medic internist în orașul meu natal, Fălticeni".

În 1945 își susține doctoratul în medicină și chirurgie. În același an se căsătorește cu doctorul Ionel Ionescu, secundar neurochirurg, cu care a avut doi copii, Constantin (n. 26 februarie 1946) și Ioana (n. 27 iulie 1953). În 1946 participă la concursul de secundariat, în 1954 este încadrată medic primar la Clinica Spitalului „Dr. Gh. Marinescu", iar în 1976 obține gradul de medic primar neurochirurg II.

În recomandarea dată de conducerea spitalului, se menționa că dr. Sofia Ionescu a contribuit la instruirea noilor medici, lăsând amprenta profesională asupra fiecăruia: rapiditatea, găsirea tehnicii celei mai bune, potrivită fiecărui caz. A lucrat în echipă, ani întregi, alături și de dr. Constantin Arseni.

Rodica Simionescu evocă numeroase momente din viața de neurochirurg a Sofiei Ionescu, toate la un loc oferindu-ne un profil moral și profesional complet, de personalitate distinsă, cunoscută în întreaga lume pentru contribuțiile sale remarcabile în domeniul neurochirurgiei, în special pentru operațiile pe măduva spinării și creier, și pentru lucrările sale științifice apărute în Acta chirurgica Belgica, Journal de chirurgie, Neurologia, Psihiatria, Neurochirurgia, Revue Roumaine d' Endocrinologie.

Numărul articolelor și comunicărilor prezentate în țară și în străinătate se ridică la aproape 120.

Pentru meritele deosebite dovedite încă din anii studenției, Sofia Ionescu a fost răsplătită cu Semnul de Distincție al Crucii Roșii (1943), cu insigna „Evidențiată în Munca Medico-Sanitară (1957), cu medalia „A XX-a Aniversare a Eliberării Patriei" (1964), cu medalia „25 de ani de la Proclamarea Republicii" (1972).

În 1996 primește Diploma de Onoare ANFDUR pentru merite de excepție, Premiul „Elisa Leonida Zamfirescu" și Diploma de Onoare a Confederației Naționale a Femeilor din România. Tot în acel an, 1996, devine membru al Societății Române de Istoria Medicinii, iar în 29 martie 1997, Membru Emerit al Academiei de Științe Medicale. I s-a decernat Diploma de Onoare pentru merite deosebite în promovarea științei și tehnicii în România, Diploma de Onoare a Societății de Istoria Medicinei, Diploma de Cetățean de Onoare al Municipiului Fălticeni și Medalia de Onoare a aceluiași municipiu, culminând cu acordarea celei mai înalte distincții din România, Steaua Republicii, în grad de cavaler, pe care a primit-o la începutul lunii martie 2008.

Redacția

Pagini glorioase din istoria Regimentului 16 Dorobanţi din Fălticeni

- Luptele de la Miercurea-Ciuc şi Piscul cu Pini (1916) -

(continuare din numărul trecut)

În ziua de 24 august 1916, regimentul a trecut la repararea podului de peste Trotuş distrus de militarii Diviziei 61 honvezi aflaţi în retragere. După finalizarea lucrărilor de reparaţii la podul de peste râul Trotuş, Regimentul 16 Dorobanţi „Suceava" a primit ordin să atace inamicul la vest de Olt. Acţiunea s-a executat sub comanda Diviziei a 7-a Infanterie, care avea ca obiectiv eliberarea oraşului Miercurea-Ciuc.

Operaţiunea Regimentului 16 presupunea cooperarea, în dreapta, cu Regimentul 15 Dorobanţi şi, în stânga, cu Regimentul 4 Vânători. Ca urmare a ordinului primit în dimineaţa zilei de 25 august 1916, Batalioanele 1 şi 2, cu o companie de mitraliere, au executat o manevră de învăluire, care a permis celorlalte efective ale Diviziei a 7-a Infanterie eliberarea oraşului Miercurea-Ciuc, în data de 26 august 1916. Pe durata acestei manevre, inamicul a opus o rezistenţă serioasă şi numai acţiunea artileriei de câmp combinată cu numeroase atacuri la baionetă au făcut ca inamicul să se retragă. În această luptă, regimentul a pierdut 7 militari şi a înregistrat 47 de răniţi. Printre cei 7 militari căzuţi s-a numărat şi sublocotenentul Iorgu Constantin. Totodată, regimentul a produs pagube în oameni şi tehnică forţelor austro-ungare: 18 morţi, 8 răniţi şi 31 de prizonieri, printre care un ofiţer şi un subofiţer.

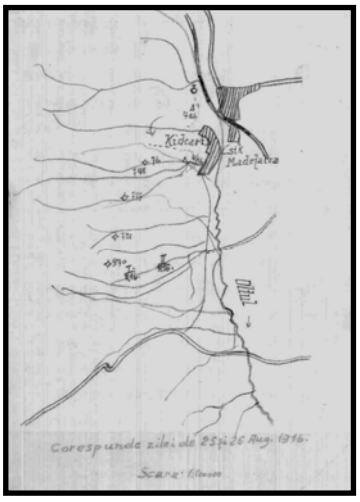

Începând cu data de 29 august şi până pe 11 septembrie 1916, Regimentul 16 Dorobanţi a dus numeroase lupte în Munţii Harghitei cucerind înălţime după înălţime, ajungând în dreptul localităţilor Ferbukk şi Boalik, unde au trecut la executarea de lucrări de apărare pe care militarii regimentului le-au folosit pentru respingerea numeroaselor atacuri inamice. Totodată, până în ziua de 16 septembrie 1916, diferite subunităţi ale regimentului au executat numeroase acţiuni de patrulare, pe durata cărora au luat contact cu inamicul. În urma acestui mic război de hărţuire a trupelor austro-ungare, militarii regimentului au luat 150 de prizonieri, au capturat un tren de luptă, 25 de căruţe de muniţii şi mari cantităţi de efecte militare, alimente şi armament. În aceeaşi perioadă, regimentul a înregistrat 22 de morţi şi 153 de răniţi dintre care şi pe comandantul regimentului colonelul Stambulescu Gheorghe.

În faţa contraofensivei declanşate de Armata 1 austro-ungară, Divizia a 7-a Infanterie a reuşit să se menţină în poziţii la vest de Olt, până în data de 24 septembrie 1916, când a început retragerea. Retragerea regimentului s-a desfăşurat în relativă ordine, la început la stânga Oltului, Valea Suliţa, Ghimeş-Buck şi Agaş. Efectivele regimentului au ajuns la Agaş în data de 29 septembrie 1916, unde au cantonat până a doua zi. În data de 30 septembrie 1916, Regimentul 16 Dorobanţi a reluat marşul de retragere având ca obiective localităţile Comăneşti, Văsieşti şi Leorda.

Odată ajuns în aceste localităţi, regimentul s-a fixat la sol şi a început executarea de lucrări de fortificaţii cu sprijinul a peste 700 de civili până în data de 3 octombrie 1916. La această dată, conform ordinului Diviziei a 7-a Infanterie nr. 134, Regimentul a fost scos din poziţiile de apărare amenajate şi s-a îmbarcat în gara Comăneşti cu destinaţia Straja. Imediat după debarcarea acestuia în gara Straja, o companie a regimentului a ocupat localitatea Gura - Ciobănaşului, restul de efective ale regimentului urmând să se desfăşoare astfel: o coloană formată din trei batalioane (un batalionu din Regimentul 16 cu două secţii de mitraliere şi două batalioane din Regimentul 14 Dorobanţi) trebuia să cadă în spatele inamicului la Agaş, care dispunea de forţe superioare şi ocupase între timp localităţile Beleghet şi Mocan; a doua coloană, formată din Batalionul 2 din Regimentul 16 Dorobanţi cu o rezervă de două companii de infanterie şi cu o secţie de mitraliere din Regimentul 14 Dorobanţi sub comanda maiorului Iordănescu urma să ocolească muntele Edera, ajungând la est de satul Goioasa. Prin această manevră, coloana maiorului Iordănescu urma să atragă asupra sa toate forţele inamice, eliberând direcţia de acţiune a primei coloane, care, astfel, ar fi eliberat localitatea Agaş.

Ofiţerii Regimentului 16 Dorobanţi - 1916
Sursa: Muzeul de Istorie din Suceava

(continuare în pag. 9)

(continuare din pag. 8)

A doua coloană de atac a fost întâmpinată cu foc susţinut lângă Muntele Edera. Din acest motiv, coloana s-a desfăşurat pentru luptă şi a atacat poziţiile inamice. În urma luptei au fost capturaţi aproximativ 300 de prizonieri. Înaintarea primei coloane a fost oprită, de asemenea, în aceeaşi zi. Ca urmare, ambele coloane de atac au fost nevoite să se retragă începând cu ziua de 5 octombrie 1916. Batalioanele 1, 2 şi 3 ale Regimentului 16 Dorobanţi au trecut la apărare pe Dealurile Leorda şi Vulpăriei pentru a opri pătrunderea inamicului în Valea Asăului. De asemenea, au ocupat poziţii de apărare în faţa defileului Goioasa.

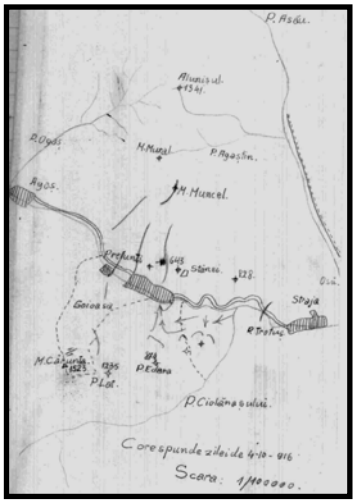

În ziua de 8 octombrie 1916, Brigada 14 Infanterie a ordonat Regimentului 16 Dorobanţi să înainteze din poziţiile unde se găsea pe direcţia Goioasa şi Preluci. Conform ordinului primit, regimentul a început înaintarea prin misiuni de recunoaştere executate pe Valea Trotuşului şi Valea Asăului spre Cărunta şi Gura - Ciobănaşului. Chiar în timpul ofensivei, maiorul Iordănescu Gheorghe, numit interimar la comanda regimentului, a fost înlocuit de locotenent-colonelul Cezar Mihai. Ofensiva a fost oprită în ziua de 13 octombrie 1916. Forţele inamice au contraatacat şi au ocupat Piscul cu Pini.

În ziua de 14 octombrie 1916, în urma ordinului primit, Companiile 1 şi 6 ale regimentului au pornit acţiunea pentru recuperarea Piscului cu Pini. Pentru ca atacul să aibă succes deplin, Companiile a 7-a şi a 8-a urmau să atace cota 1.058 din direcţia vest şi nord. Lupta a fost deosebit de violentă, executându-se atacuri la baionetă foarte sângeroase. În urma confruntărilor, sublocotenentul Mânjescu Eduard a murit vitejeşte, iar sublocotenenţii Chiriţă şi Constantinescu Constantin au fost răniţi. În rândul trupei s-au înregistrat 39 de morţi şi 51 de răniţi.

Până în data de 20 octombrie 1916, poziţiile regimentului au fost bombardate violent de artileria inamică, iar refacerea lucrărilor genistice de apărare a fost mult îngreunată. După două zile de bombardament, inamicul a trecut la ofensivă pe toată lungimea frontului apărat de regiment. Infanteria regimentului, împreună cu artileria de câmp, bine mascată, au dat o replică consistentă, iar inamicul a fost respins în toate sectoarele pe unde a intenţionat să pătrundă.

Până în data de 13 noiembrie 1916, situaţia pe frontul regimentului a fost staţionară. De la această dată, trupele regimentului au fost înlocuite de trupe ruseşti. Regimentul a fost pus în mişcare spre localitatea Grădinari aflată în stânga Argeşului.

Aflat, începând cu acea dată sub, comanda Diviziei 21 Infanterie, regimentul s-a concentrat în zona localităţi Călugăreni spre a executa o manevră de învăluire a trupelor austro - ungaro – germane aflate în plină ofensivă. Manevra nu a mai avut loc, deoarece inamicul a pătruns mult prea adânc în dispozitivul armatei noastre. În consecinţă, regimentul a primit ordin de la Brigada 14 Infanterie să reintre în compunerea Diviziei a 7-a Infanterie, şi s-a îmbarcat în autovehicule cu destinaţia Bragadiru. Odată ajuns aici, regimentul a fost desfăşurat şi a ocupat un front între localităţile Bragadiru, Domneşti şi Chiajna.

Comandanţii de batalioane ai Regimentului 16 Dorobanţi – 1917

Bibliografie:

- Arhivele Militare Române (din Piteşti), *fondul Regimentul 16 Infanterie*, nr. 1037, dosarul nr. 3/ 1877 – 1931.
- Constantin Kiriţescu, *Istoria Războiului pentru întregirea României, 1916 - 1919*, ediţia a II-a, vol. I, Editura Casei Şcoalelor, 1925.
- Maiorul Cernăianu Ioan, *Rezolvarea Situaţiei din August 1916*, Bucureşti, Tipografia M. & H., 1920.
- Mareşal Alexandru Averescu, *Notiţe Zilnice din Război (1916 – 1918)*, ediţia a II-a, Bucureşti, Editura „Cultura Naţională”, 1935.

locotent colonel dr. **Ilie NUŢU**

(continuare în numărul următor)

(continuare din pag. 6)

Ţara Românească se afla la confluenţa a trei mari puteri: Imperiul Otoman, Imperiul Habsburgic şi Rusia, care devenea o putere demnă de a fi luată în seama după bătălia de la Poltava. Cu o mare abilitate şi cu preţul multor pungi cu galbeni, până în anul 1709, Constantin Brâncoveanu a reuşit să menţină o politică echilibrată între Imperiul Otoman şi Imperiul Habsburgic, a cărui expansiune ajunsese până la hotarele Ţării Româneşti, după cucerirea Transilvaniei, recunoscută de Poarta Otomană prin tratatul de pace de la Karlowitz, din 1699. Faţă de turci a plătit cu regularitate haraciul stabilit şi, de asemenea, a dat dovadă de o mare generozitate faţă de marii demnitari ai Înaltei Porţi. Brâncoveanu ajunsese să fie cunoscut la Constantinopol pentru bogăţia şi dărnicia sa, astfel încât persoanele importante de pe lângă sultan se întreceau care mai de care să aibă de-a face cu stăpânitorul Valahiei, pe care turcii îl numeau cu invidie Altan Beg, adică Prinţul Aurului.[1]

Imperiul Habsburgic nu dorea să strice relaţia cu domnitorul Ţării Româneşti, deoarece acesta le furniza informaţii despre turci şi le oferea provizii de care aveau mare nevoie. Cu toate acestea, atunci când imperialii i-au cerut lui Brâncoveanu să întreţină o armată deosebit de costisitoare, domnitorul muntean i-a chemat în ajutor pe turci şi pe tătari, împreună izbutind să-i învingă pe imperiali la Zărneşti în anul 1690, în singura sa bătălie pe care a purtat-o în cei 25 de ani de domnie. Victoria a fost de scurtă durată şi dureroasă pentru Muntenia deoarece o altă oştire imperială a determinat retragerea învingătorilor de la Zărneşti. După acest conflict militar, Brâncoveanu nu a mai avut nicio altă luptă[2], iar relaţiile sale cu habsburgii se îmbunătăţesc. Datorită abilităţilor sale de politician, Brâncoveanu reuşeşte să rămână în graţiile habsburgilor, dar şi ale turcilor. Astfel, în 30 ianuarie 1695, obţine din partea Imperiului Habsburgic titlul de „Principe al Imperiului”[3], iar din partea Înaltei Porţi, primeşte dreptul „până va avea zile să domnească acest pământ al ţării”[4], adică dreptul de a domni pe viaţă în Ţara Românească.

Cu Rusia, încă din 1697, Brâncoveanu încearcă şi reuşeşte să stabilească relaţii bune de pace şi colaborare. El informează Rusia prin agenţii săi despre toate mişcările pe care le punea la cale Înalta Poartă. A sperat că va reuşi cu ajutorul Rusiei să declanşeze o campanie antiotomană menită să elibereze toate popoarele subjugate de către otomani. Pentru serviciile aduse Rusiei, ţarul Petru I îl decorează pe Constantin Brâncoveanu cu ordinul „Sfântul Andrei”[5].

Cu Moldova, chiar din primii ani de domnie, Brâncoveanu a dorit să aibă relaţii frăţeşti, de bună înţelegere, dar s-a lovit de lipsa de tact şi de înţelegere a lui Constantin Vodă Cantemir, un bătrân soldat, neştiutor de carte, care se lăsa condus de boieri[6]. Cu toată strădania domnitorului muntean, din cauza intrigilor boierilor de la curtea Moldovei, se naşte o ură pe viaţă şi pe moarte între cei doi domnitori români, urmată de uneltiri duşmănoase către Înalta Poartă. Chiar după moartea lui Constantin Cantemir, ura dintre cele două neamuri nu se stinge, ba capătă proporţii şi mai mari, rivalitatea şi suspiciunea reciprocă dintre Dimitrie Cantemir şi Constantin Brâncoveanu menţinându-se multă vreme[7].

Dintre toţi domnitorii Ţării Româneşti, nimeni nu a ştiut să preţuiască şi să sprijine cultura mai mult decât Sfântul Constantin Brâncoveanu. În cei aproape 26 de ani de domnie, Brâncoveanu s-a dovedit un gospodar desăvârşit şi bun administrator al avuţiilor ţării, instaurând o epocă de prosperitate şi de pace[8]. Cronica îl arată pe Brâncoveanu ca pe un domn „pravoslavnic, cu dragoste şi cu râvnă creştinească şi fierbinte”. Marele domnitor a ridicat, refăcut şi înzestrat numeroase lăcaşuri pe întreg cuprinsul ţării şi în afara hotarelor ei. Încă de când era dregător a înălţat două biserici pe moşiile lui: una la Potlogi,în Dâmboviţa, şi alta la Mogoşoaia, lângă Bucureşti. La scurt timp după urcarea pe tron, în vara celui de-al doilea an de domnie, încep lucrările la mănăstirea Hurezi, acest lăcaş fiind cea mai de seama ctitorie a lui Brâncoveanu. Printre alte biserici şi mănăstiri ctitorite sau refăcute de binecredinciosul voievod, trebuie amintite: Mănăstirea Sâmbăta de Sus, Mănăstirea Surpatele, Mănăstirea Polovragi şi Mănăstirea Turnu. Vrednice de pomenire şi deosebit de importante pentru vechea arhitectură civilă românească sunt palatele pe care le ridică Brâncoveanu în diferite puncte ale ţării. Construieşte un asemean palat la Potlogi, pentru fiul său Constantin, şi un altul la Mogoşoaia pentru fiul său Ştefan[9]. Apariţia unui stil arhitectural nou, inovator, se datorează domnitorului muntean, care a atras la curtea sa meşteri renumiţi din toate colţurile pământului. Astfel stilul brâncovenesc ia fiinţă din împletirea mai multor tradiţii artistice româneşti şi bizantine, cu influenţe orientale şi forme occidentale[10].

Viaţa creştină exemplară a lui Brâncoveanu, aşezată în slujba neamului românesc nu putea fi încununată decât de un sfârşit de excepţie, de o moarte creştină exemplară[11]. Decăderea domnului muntean are loc in contextul in care turcii încep să îl acuze de necredinţă, se adaugă apoi intrigile duşmanilor săi, şi între aceştia erau chiar boieri din apropierea tronului. Intervine, în sfârşit, faptul că Brâncoveanu a dat ordin să i se bată în Transilvania o medalie de aur cu chipul său, ceea ce putea fi considerat ca un semn de independenţă (în realitate o făcuse pentru a sărbători împlinirea a 60 de ani). În aceste condiţii în apropierea Paştilor, în anul 1714, a sosit la Bucureşti un trimis al sultanului. Brâncoveanu îl primeşte în divan fără să bănuiască nimic, când deodată a văzut că i se pune pe umăr năframa de mătase neagră, semnul maziliei.

(continuare în numărul următor)

1. Constantin C. Giurescu, *Istoria Românilor*, vol. III, Bucureşti, Editura BIC ALL, 2007, p. 128.
2. Nicolae Iorga, *Valoarea politică a lui Constantin Brâncoveanu*, Vălenii de Munte, 1914, p. 51 şi în C. Rezachevici, *Constantin Brâncoveanu - Zărneşti 1690*, Bucureşti, Editura Militară, 1989, p. 183.
3. Constantin C. Giurescu, *op.cit.*, p. 129.
4. Neculai Sandru, *op.cit.*, p. 18.
5. ****Istoria Românilor*, vol. V, 2003, p. 263 şi în Laviniu Aurelian Badulescu, *op.cit.*, p. 90 - 91.
6. C. Rezachevici, *op.cit.*, p. 183.
7. http://cantemir.asm.md/dimitrie/biografi .
8. L. A. Bădulescu, *op.cit.*, p. 67.
9. Dinu C. Giurescu, *Istoria românilor, Ţările Române in secolul al XVII-lea*, p. 411 - 412.
10. Constantin C. Giurescu, *op.cit.*, p. 138.
11. Constantin Balaceanu Stolnici, *Jurnalul naţional*, 8.III 2004, *op.cit.*, p. 103.

Din istoria decoraţiilor româneşti

CRUCEA COMEMORATIVĂ A RĂZBOIULUI

Distincţia instituită de Regele Ferdinand, prin Decretul Regal nr. 1.744 din 8 iunie 1918, a fost acordată tuturor participanţilor la Primul Război Mondial. Prin aceasta se dorea a fi recompensat efortul, spiritul de sacrificiu, curajul, eroismul, vitejia şi patriotismul de care aceştia au dat dovadă în anii de mare cumpănă pentru naţiunea noastră.

Crucea comemorativă este confecţionată din fier de culoare neagră de 40 mm înălţime şi aceeaşi lăţime. Extremitatea braţelor este de formă rombică, cu latura externă de 10 mm şi cea internă de 7 mm. În centrul crucii se află un cerc cu diametrul de 13 mm. Marginea externă a crucii şi a cercului, de 1,3 mm, sunt în relief având culoarea bronzului.

Panglica este din moar de 30 mm şi este formată din 4 dungi albastru închis şi 3 dungi verzi, care alternează în mod egal.

Pe avers, în medalionul central, este înscrisă litera regală FF cu coroana deasupra, iar pe revers anii războiului „1916-1918”.

Ulterior, o nouă versiune a distincţiei a fost realizată având inscripţionaţi pe revers anii 1916-1919 pentru participanţii la luptele de eliberare completă a Transilvaniei şi la luptele împotriva regimului comunist din Ungaria.

Pentru militarii care au participat la lupte, crucea comemorativă se conferă cu barete metalice pe care sunt înscrise localităţile sau zonele în care au avut loc luptele la care titularii au participat.

Decretul de instituire precizează 11 barete: *Ardeal, Cerna, Jiu, Carpaţi, Oituz, Bucureşti, Turtucaia, Dobrogea, Mărăşti, Mărăşeşti, Tg. Ocna*. Au fost instituite apoi noi barete : *Dunărea, 1918* şi *1919* (Decretul Regal 4690 din 6 noiembrie 1919), *Siberia* pentru Corpul voluntarilor români din Siberia (Decretul Regal 3267 din 6 august 1920), *Italia* pentru ofiţerii şi gradele inferioare din Legiunea voluntarilor români din Italia (Înaltul Decret din 9 martie 1927).

CRUCEA COMEMORATIVĂ A RĂZBOIULUI
1916 – 1919

Pentru a menţine vie amintirea momentelor importane din istoria recentă a României şi a favoriza legăturile între generaţii, prin Decretul Regal nr. 3870 din 27 octombrie 1939, la fel ca şi pentru Crucea Trecerea Dunării, Carol al II-lea autoriza, după decesul persoanei decorate cu Crucea Comemorativă a Războiului 1916-1918, portul acestei distincţiei de către cel mai mare fiu dacă acesta era ofiţer activ sau în rezervă. În acest caz o baretă orizontală cu inscripţia *TRADIŢIE* era fixată pe panglică, bareta fiind acordată printr-un brevet specific pe numele descendentului.

Plutonier adjutant **Nelu ALDEA**

„La teatru intri într-o lume și ieși într-o altă lume”

M-am născut în Suceava. Părinții mei au fost, din punct de vedere profesional muncitori calificați, cu respect pentru muncă și pentru valori. Tatălui meu i-ar fi plăcut să lucreze în domeniul cinematografiei sau al teatrului. Are o pasiune pentru film și teatru. Această pasiune am moștenit-o și eu, dar ca beneficiar, îmi place să vizionez filme, îmi place în sălile de teatru. Îmi aduc aminte și acum, cu mare plăcere, prima piesă de teatru pe care am văzut-o, la Teatrul Național. Se întâmpla imediat după începerea studiilor universitare, la Facultatea de Psihologie și Științele Educației din cadrul Universității București. A fost de fapt o situație în care am fost pusă ca spectator la piesa de teatru Maitreyi, după celebrul roman cu același nume de Mircea Eliade. Pe scurt, cortina trebuia să fie ridicată de aproximativ 5 minute și noi, spectatorii, eram tot în fața ușilor închise. În sfârșit ușile s-au deschis și am fost conduși de către doamne costumate oriental într-o încăpere obscură, cu puțină lumină, în care se puteau observa lucruri și imagini orientale. La un moment dat s-au aprins luminile, s-a ridicat cortina, și cu toții ne-am dat seama că eram pe scenă între decorurile unde urma să se joace, în față având sala cu scaunele goale, scaune pe care aveam să le ocupăm noi imediat. A fost o surpriză foarte plăcută și o idee regizorală interesantă, de a ne pune pe noi, spectatorii, în locul artiștilor, mai ales că fiecare dintre noi a fost pus să recite câte ceva. La teatru intri într-o lume și ieși într-o altă lume.

În ce privește studiile, trebuie să spun că din 2010 urmez o formare în Psihoterapie adleriană, pe care o voi finaliza anul acesta. După absolvirea facultății, în 2001, am activat în cadrul C.M.J. Suceava, ca psiholog în activitatea de recrutare și încorporare a militarilor în termen (2002-2005). Din 2005 sunt ofițer psiholog la U.M. 0854 Fălticeni, Școală Militară de Subofițeri de Jandarmi în prezent. Chiar dacă mi-am desfășurat și îmi desfășor activitatea în colective ale căror membri sunt preponderent bărbați, am simțit întotdeauna că fac parte din acel colectiv. Atâta timp cât ai o ținută morală și profesională la care ții și nu faci compromisuri, poți să activezi în orice colectiv, în care să arăți și să primești respect.

Tinerii zilelor noastre sunt la fel ca tinerii din toate timpurile, sunt ca tinerii dintotdeauna, caută să se adapteze la realitățile societății. Cu cât știința și tehnologia avansează, cu atât bagajul lor de cunoștințe crește, dar viața este un ansamblu și ei nu trebuie să fie fixați numai pe o idee, ci trebuie să și experimenteze. Tinerii noștri trebuie să știe că pot alege oricând, pot selecta, pot găsi soluții pentru orice problemă. Important este să fim într-o permanentă mișcare, atât fizică cât și mentală, intelectuală. Ca sugestie, să fie mai responsabili.

Nu vreau să închei fără a aminti despre noul membru al familiei noastre, Simona Maria, bucuria sufletului meu și a soțului meu. Prin ea am văzut că viața poate fi privită și altfel. Ea este cea care ne umple frumos gândurile, sufletele, mintea și timpul. Ca mamă, de profesie psiholog, îndrăznesc și spun că are o personalitate puternică. Spun asta pentru că Simona are, la momentul în care vorbim, 11 luni.

Căpitan Adriana TIMOFTE

„…șefă de promoție”

Am 48 de ani, și sunt mulțumit de viața trăită până acum. Meleagurile natale sunt Horodnicenii Sucevei, dar, din 1973, tata, Dumnezeu să-l ierte, care era tâmplar la o fabrică de mobilă din Fălticeni, a hotărât ca toată familia (soț, soție cu cei patru copii, trei băieți și o fată) să ne mutăm la oraș. La aceeași fabrică de mobilă (2 Mobilă, pentru cunoscători) s-a angajat și mama mea, iar mai târziu și noi cei trei băieți. Tot la aceeași fabrică de mobilă am cunoscut-o și pe viitoarea și actuala soție, cu care am doi copii. Am o mare bucurie în suflet pentru fata mea, care a terminat Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiune, din cadrul Unuversității Iași, băiatul fiind în clasa a 7-a. Bucuria este că fata a absolvit facultatea fiind șefă de promoție. Băiatul…pe calculator. Cu ocazia satisfacerii stagiului militar am cunoscut aproape toată Dobrogea. Perioada, la grăniceri, la Tulcea, apoi Tomis, Agigea – la ecluză, Topraisar. Datorită educației și înclinațiilor, dar și insistențelor bunicului, am încercat la seminar, dar se pare că nu am fost pentru preoție. Important în viață este să faci ceea ce îți place. Și mie îmi place tâmplăria, asta poate și pentru faptul că am învățat de la meseriași foarte buni. Astăzi toată lumea face mobilă, dar să-i dai cuiva câteva scânduri dintr-o stivă, un proiect în față și să-l pui să facă mobilă, la așa ceva nu s-ar prinde chiar oricine. Îmi place să sculptez în lemn. În 1991 puteam pleca să sculptez la mănăstirile din Athos, dar era fetița mică.

La jandarmi prima zi de lucru a fost 1 noiembrie 2006. Nu-mi pare rău pentru pasul făcut, mai mult, mă mândresc cu faptul că de când s-au angajat civili, împreună cu o parte din cadre, s-a lucrat mult în unitate, și se vede de la condițiile de cazare, cele cu servitul mesei, din sălile de clasă, laboratoare și toate celelalte din perimetrul școlii, care sunt la standarde ridicate, zic eu. Colectiv bun a fost și la fabrică, colectiv bun este și la jandarmi, cu diferența că aici putem colabora, ne putem sfătui, dincolo primeai proiectul și, spor la treabă.

Copiii cuminți sunt cei puși la treabă. O parte din tinerii noștri sunt responsabili, dar pe marea majoritate nu poți să pui bază. Dacă-l întrebi unde este, îți spune că acum este la o bere, după aceea la o terasă iar mai târziu la club. Dar la treabă când mai ești? Dacă mai au și părinți care să decarteze…! Cei care pleacă bine de acasă se apucă de ceva, importantă este educația și să vrei sa faci ceva în viață.

p.c. Marinel PETREA

Supliment religios

al Bisericii Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi „Petru Rareş” Fălticeni

„Rugaţi-vă neîncetat” (I Tes. 5,17)

PATRIARHUL JUSTINIAN MARINA
- aspecte inedite -

Justinian Marina (1901 – 1977), cel de-al treilea patriarh, a păstorit Biserica Ortodoxă Română vreme de 29 de ani (1948 – 1977). Ierarh de aleasă destoinicie, cu minte ageră şi voinţă neînfrântă, cumpănit în judecată şi înzestrat cu daruri de la Dumnezeu, a ştiut să orienteze activitatea Bisericii în condiţiile instaurării regimului comunist la noi în ţară, păstrând şi chiar ridicând prestigiul Ortodoxiei româneşti în lumea creştină.

Personalitate providenţială, aleasă să conducă Biserica neamului românesc, Patriarhul Justinian Marina poate fi considerat fără îndoială „cel mai mare patriarh şi o figură reprezentativă a întregii Ortodoxii”. [1]

Născut pe valea Cernei, la începutul tumultosului secol XX (22 februarie 1901), pe frumoasele plaiuri vâlcene, şi crescut în atmosfera de vrednicie a înaintaşilor săi, şi-a petrecut anii copilăriei şi tinereţii pe meleagurile natale, printre ţăranii de pe ogoare, ajutîndu-şi părinţii cu braţele sale, amintiri pe care nu le va uita niciodată în viaţa sa. Zestrea moştenită de la părinţi se va îmbogăţi odată cu înaintarea în vârstă, adâncind şi lărgind principalele trăsături ale personalităţii sale: credinţa curată în Dumnezeu, dragostea de neam şi omenia ridicată la rang de virtute creştină.

Copilăria şi adolescenţa au constituit pentru Justinian, anii acumulărilor şi a formării pentru viaţă. A reuşit să dobândească acea nobleţe şi frumuseţe spirituală, tărie şi forţă, necesare pentru a învinge orice vicisitudini.

Împlinind „visul sfânt al mamei sale”, tânărul Ioan, în urma frecventării şcolilor teologice şi a celei de cântăreţ, a devenit preot şi învăţător, reuşind în primii doi ani ai păstoririi sale de la Băbeni (1924-1926) să îmbine ambele slujiri, dovedind calităţi alese de adevărat apostol şi luminător.

La numai zece ani (1925 - 1935) de la căsătoria cu Lucreţia (fiică de preot de pe meleagurile oltene), preotul Ioan Marina, rămâne văduv, în urma decesului acesteia (survenit la vârsta de numai 27 de ani), îngrijindu-se singur de cei doi copii (Ovidiu şi Silvia). Această dramă a constituit, începând cu anul 1945, pragul ce a marcat un nou început în viaţa şi activitatea preotului Ioan Marina. În acest sens, un mare profesor de istorie bisericească, aprecia că : „a fost o adevărată piatră de hotar în viaţa preotului Ioan Marina, căci prin voia lui Dumnezeu, care toate le rânduieşte spre binele Bisericii Sale, a fost chemat spre alte rosturi bisericeşti”. [2]

În privinţa ascensiunii preotului Ioan Marina în treptele superioare ale Bisericii, unii istorici afirmă că, Justinian, simplu preot de ţară, înscăunat ad-hoc mitropolit al Moldovei şi Sucevei şi apoi la scurt timp numit patriarh, a stârnit stupoarea clericilor şi credincioşilor. Însă această alegere, rapidă, surprinzătoare şi neobişnuită, s-a dovedit a fi în timp lucrarea lui Dumnezeu, de apărare şi propăşire a Bisericii.

(continuare în pag. 14)

1. Gheorghe Vasilescu, *Autocefalie şi Patriarhie,*”Biserica Ortodoxă Română”, anul CXXIII (2005), nr. 1-3, ianuarie-martie, p. 389.
2. Pr. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, Editura Institutului Biblic şi de Misiune a Bisericii Ortodoxe Române, Ediţia a II-a, Bucureşti, 1997, p. 410.

(continuare din pag. 13)

Anii 1944-1948 au adus schimbări fundamentale în viaţa ţării, pe care Biserica le-a împărtăşit şi ea, acestea determinând noi orientări, noi căi şi metode de desfăşurare a activităţii pastoral-misionare într-o societate marcată profund de presiunea ideologiei materialist atee, instaurată de regimul totalitar comunist. Venirea la cârma Bisericii Ortoboxe Române a Patriarhului Justinian Marina, adevărat vizionar, înzestrat cu simţ practic, ştiutor al trebutilor bisericeşti, cu experienţă de viaţă în mediu rural, a salvat Biserica noastră de la o posibilă catastrofă.

După anul 1989, o serie de contemporani şi colaboratori ai patriarhului Justinian, au mărturisit faptul că acesta a avut o strategie prin intermediul căreia Biserica Ortodoxă Română a fost salvată de asaltul comunist. Majoritatea au pus la îndoială aceste mărturii, însă, după deschiderea arhivelor fostei Securităţi, numeroase documente din dosarele poliţiei politice comuniste, confirmă strategia complexă a patriarhului în vederea susţinerii şi consolidării Bisericii aflate în faţa pericolului iminent al presiunii ateiste antieclesiale.

După ce a ajuns la cârma Bisericii, prima grijă a patriarhului Justinian Marina a fost să găsească acel motiv care să justifice existenţa Bisericii în cadrul regimului ateist. În acest scop, el s-a folosit de propaganda regimului. Patriarhul a adoptat limbajul propagandiştilor comunişti astfel încât ei să creadă că Biserica Ortodoxă Română şi-a asumat ideile lor, însă, în acelaşi timp, s-a raportat permanent la valorile perene ale credinţei creştine, asfel încât ele să fie mereu prezente în propovăduirea Bisericii şi în atenţia preoţilor şi credincioşilor. Predicile „programate” ţinute de Justinian de-a lungul timpului prezintă un evident echilibru între cele două aspecte: atât grija ca învăţătura Bisericii să aibă continuitate şi să nu fie compromisă, cât şi preocuparea ca liderii comunişti să audă ceea ce voiau. Altfel spus, Patriarhului Justinian a reușit să câștige dreptul la supraviețuire a Bisericii, în schimbul unor înțelegeri neînsemnate și lipsite de importanță cu statul comunist, bineînțeles în limitele morale. Într-o notă informativă a Securității, din 19 martie 1950, se spunea că patriarhul era liniştit, şi conştient de faptul „că în spatele său stau 12.000.000 de credincioşi, pe când partidul numără câteva mii de derbedei fără importanţă. Din această conştiinţă, izvorăşte forţa patriarhului şi curajul său de a înfrunta regimul în orice chestiune” .[1]

Intensa activitate internă și externă, desfășurată în perioada celui de al treilea patriarhat, ne dezvăluie remarcabila tenacitate cu care Patriarhul Justinian a reuşit lupte pentru a feri Biserica Ortodoxă Română de o posibilă distrugere. Principiul de la care a pornit a fost stabilirea unor raporturi cu statul comunist bazate pe „lealitate” reciprocă, fapt de natură să constituie o garanţie pentru asigurarea unui câmp de manevră cât mai larg în societate al Bisericii. Patriarhul Justinian a mizat pe faptul că, dacă va fi „corect” faţă de puterea politică, şi aceasta va răspunde la fel. Pentru a-şi atinge scopurile, patriarhul a făcut și concesii, însă nici una gratuit. Acest lucru este important de subliniat când evaluăm activitatea lui Justinian Marina. Nu făcea nimic întâmplător, ci „permanent desfăşura un joc complex din care Biserica să câştige ceva”.[2]

Privitor la acest aspect, regretatul Mitropolit al Clujului Bartolomeu Anania spunea: „Strategia pe termen lung presupunea găsirea unui *modus vivendi*. Şi patriarhul a propus şi realizat acest compromis, acest *modus vivendi*. Pe de o parte a pretins libertatea Bisericii, libertatea de a se organiza şi mai cu seamă, libertatea credinciosului de a crede şi de a-şi manifesta credinţa, iar pe de altă parte a oferit tot ceea ce se putea oferi, până când dogma putea fi atinsă. Patriarhul Justinian nu a angajat Biserica sub nici o formă în lupta de clasă. Spunea că aceasta *contravine principiului iubirii creştine*. Biserica este deschisă şi bogatului şi săracului şi fostului bogat şi fostului sărac; nu face discriminări; de aceea, cei care veţi răsfoi presa bisericească a vremii veţi găsi destule cusururi pe care să le imputaţi Bisericii. Dar nu veţi găsi nici măcar un rând în sprijinul criminalei lupte de clasă, care a fost o imensă crimă a partidului comunist. Şi toată politica lui a fost de a-i convinge pe liderii comunişti să-şi dea seama că Biserica prin simpla ei existenţă, reprezintă o forţă şi, în primul rând, o forţă morală”.[3]

Elocvent, în ce priveşte relaţia sa cu comuniştii, rămâne sfatul dat de Patriarhul Justinian episcopului Nicolae Popovici, care critica regimul, spunându-i: „Ascultă de ei, dar fă ce ştii, aşa cum fac eu”.Din păcate sfatul nu a fost ascultat. Acest principiu a fost pentru Patriarhul Justinian baza relațiilor Biserică-Stat din perioada patriarhatului său, reușind să țină bisericile deschise în duminici și sărbători, credincioșii români să aibă acces permanent la spovedanie, Împărtășanie, botezuri, cununii, înmormântări, sfințiri și tot ceea ce însemna viață spirituală.[4]

Preot doctor Constantin TUDOSĂ

1. Arhivele Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, fond Documentar, dosar 67, f. 211.
2. George Enache, Adrian Nicolae Petcu, *op. cit.*, p. 223.
3. *Ibidem*, p. 90.
4. Adrian Cherhat, *Patriarhul Justinian între elogiu și defăimare*, Cherhat Adrian, în Revista „NOI, NU”, de atitudine și cultură, marți, 31 octombrie 2006, p. 15.

CUVÂNT DIN SCRIPTURĂ

Cum să ne purtăm cu cei slabi și să nu dăm prilej de sminteală nimănui.
Romani, cap. 14

1. Primiți-l pe cel slab în credință fără să-i judecați gândurile.
2. Unul crede să mănânce de toate; cel slab însă mănâncă legume.
3. Cel ce mănâncă să nu disprețuiască pe cel ce nu mănâncă ; iar cel ce nu mănâncă să nu osîndească pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.
4. Cine ești tu, ca să judeci pe sluga altuia? Pentru stăpînul său stă sau cade. Dar va sta, căci Domnul are putere ca să-l facă să stea.
5. Unul deosebește o zi de alta, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.
6. Cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul ; și cel ce nu ține ziua, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu.
7. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine.
8. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului sîntem.
9. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpînească și peste morți și peste vii.
10. Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Sau și tu, de ce disprețuiești pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea judecății lui Dumnezeu.
11. Căci scris este: <<Viu sînt Eu! – zice Domnul – Tot genunchiul să Mi se plece și toată limba să dea slavă lui Dumnezeu>>.
12. Deci, dar, fiecare din noi va da seama despre sine lui Dumnezeu.
13. **Deci să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci mai degrabă judecați aceasta: Să nu dați fratelui prilej de poticnire sau de sminteală.**

Pelerin în Bucovina

Mănăstirea Rarău

cu Hramul „Sf. Ioan Bogoslovul”
com. Crucea, jud. Suceava
șos. Suceava-Vatra Dornei, la 53 km SE de Vatra Dornei
mânăstire de călugări
viață de obște

Potrivit tradiției (vezi *Vetre de sihăstrie românească* de Ioanichie Bălan), aici a fost o mică sihăstrie înființată de cuviosul Sisoie, spre sfârșitul secolului al XV-lea; se mai spune că în anul 1538, când Petru Rareș a fost schimbat de la domnie, soția sa Elena, cu copiii, s-au ascuns în Rarău, fiind ocrotiți de călugări; drept mulțumire, voievodul le-a înălțat o biserică în locul celei vechi și astfel a luat ființă Schitul Rarău, în fosta sihăstrie Dodu.
Mânăstirea a fost desființată de austrieci în anul 1786. S-a reînființat după 1918, iar din 1959 a devenit schit. În anul 1990 a redevenit iar mănăstire.

Mihai Vlasie – *Ghidul așezămintelor monahale din România, București, 2005*

Valeriu Anania - *Poeme*

(I.P.S. Bartolomeu Anania Mitropolit al Vadului, Feleacului și Clujului)
Polirom, 2010

Eshaton

- Unde e Atila?
l-am întrebat pe îngerescul cronicar,
nu-l văd trecut în cartea de istorie…
El și-a zgâit pupila
În semn că n-are habar:
- N-am auzit de el,
absolut, în nici un fel.
- Atâta lipsă de memorie?
m-am indignat eu,
ăsta a snopit Europa cu Biciul lui
Dumnezeu

Să-ntoarcem câteva foi
Înapoi.
Văd că Hanibal nu e măcar pomenit.
- Vrei să spui că nici de el n-ai auzit?
- Pe cuvânt că n-am idee!
- Bine, dar acesta, dragul meu,
din Atlantic până-n Marea Egee
a-ngrozit un imperiu.
Îngerul mi-a surâs cu gingășie:
- Poate fi acesta un criteriu?...

- Dar Alexandru, cel ce a durat o mare-
mpărăție
(de aceea i se spune Cel Mare,
așadar n-a fost un oarecare),
nici despre el nu se scrie?
- Nu se scrie…

- Să mai răsfoim în carte:
Nu dau de Nabucodonosor,
nici de Genghis Han,
nici de Tamerlan,
nici de unul care-și spunea
Conducător
(adică Führer pe limba lui),
nici de altul, Stalin, mai din topor…

-Tot nu pricep ce vrei să spui,
mi-a-ntors arhivarul cuvântul.
- Să-ți spun pe scurt: Piscrui, urieși
de care-a tremurat până-n margini
pământul…
- Aha!, de-acum suntem înțeleși,
s-a dumerit el…, dar, mă rog,
eu sunt istoric, nu geolog…
(Și l-am văzut atunci râzând):
Numele lor nu le mai căuta prin
cronice,
ci la adânc,
la mai adânc,
în plăcile tectonice,
c-au trebuit și ei din când în când.

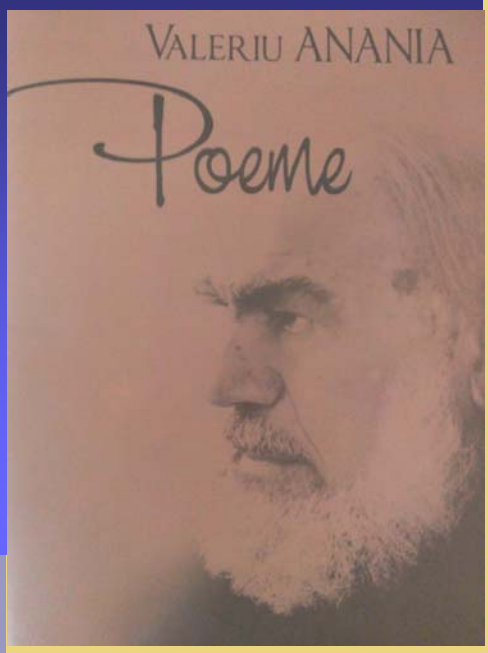

Podul

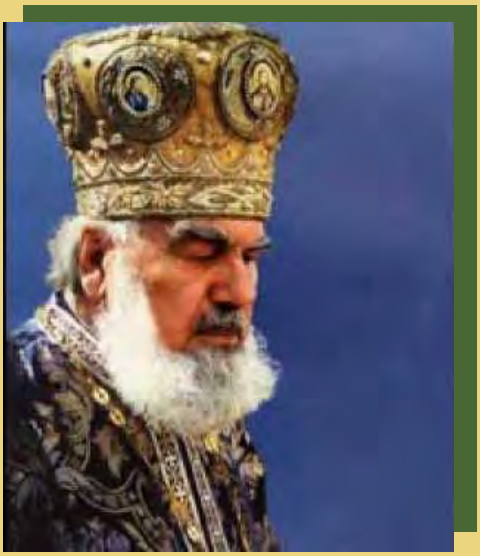

Pe podul acesta trec oamenii fericiți.
Ei se pot ține de mână,
Înfulică tartine cu smântână
și se iubesc la umbra răchiții.
Uneori, cu gesturi preafirești
aruncă mâncare la pești.
Duminică de dimineață
se pot duce la rugăciune
sau să vadă ce mai e prin piață,
dacă cireșele decât ieri sunt mai bune.
La ceas de odihnă
ei pot sta rezemați de balustrade
făr' să se mire că nimeni nu cade.
Unul cu cofa plină,
altul cu cofa plină
trec printre semeni, prin mijlóc,
și, vezi Doamn! amândoi au loc.
Oamenii aceștia se pot striga pe nume,
pe numele toate,
prin atât amar de lume.

Chiar și cei ce n-au învățat să-noate
știu precis că râul curge la vale.
Și mai știu că, îndoit de șale,
podul are două capete
unde stau cerșetorii să capete.
Oamenii aceștia pe toate le știu,
pe toate le cred,
pe toate le speră.
Ei na-u fugit, ca mine, din galeră
sub arcul pustiu
pe care pașii calcă abrupt.

Parcă trăiesc pe dedesubt.

Dependența de facebook

Rețelele sociale au devenit, în ultimii ani, un fenomen de mare amploare în lume, dar și în România. Oameni de toate vârstele și treptele sociale folosesc internetul pentru a comunica, pentru a-și prezenta viața, pentru a se lăuda, pentru a-și împărtăși ideile sau pentru a se informa. Indiferent de scopul declarat pentru care fiecare dintre noi folosește rețelele sociale, acestea pot crea fenomenul de dependență, similar dependenței de substanțe. Multe persoane dezvoltă un fel de dependență izvorâtă din încercarea de a folosi facebook pentru a umple alte goluri din viață, soluție care pare să funcționeze într-o oarecare măsură. Facebook-ul, ca orice altă rețea de socializare are și părți bune și mai puțin bune.

Părțile benefice țin de faptul că oamenii refac legăturile cu amicii din copilărie, își fac grupuri profesionale, discută pe diferite teme, își pot face reclamă, intră în contact cu foarte mulți oameni într-un timp foarte scurt. Faptul că relațiile cu multe persoane există este o certitudine, ca și cea legată de superficialitatea acestor relații.

Partea mai puțin benefică este aceea că facebook-ul poate deveni un drog la fel ca oricare altul. Dependența de calculator în general, se poate compara cu dependența de droguri sau de alcool. Orice lucru poate deveni un drog, atâta timp cât influențează comportamentul persoanei și o face vulnerabilă în absența acestuia.

Unele studii certifică faptul că persoanele introvertite sau cu o timiditate mai mare preferă să comunice prin intermediul internetului, fiind scutite de emoțiile asociate întâlnirilor față în față, mai ales în domeniul sentimental. Există și riscul ca persoanele să se concentreze mai mult și să aloce mai mult timp relațiilor virtuale decât celor reale. În toate cazurile, o dependență semnifică un gol, un sentiment de inferioritate, neîmplinire în sarcinile vieții- familie, intimitate, muncă, relații sociale. Accesibilitatea comunicării prin rețelele sociale favorizează dorința oamenilor de a le exploata. În plus, pe facebook lucrurile par mai simple, comunicarea este mai facilă, emoțiile și limbajul nonverbal se exprimă mai ușor prin simboluri universal valabile. O față zâmbitoare trimisă în spațiul virtual va fi receptată și decodificată rapid de către interlocutor (în acord cu subiectivitatea sa), spre deosebire de un zâmbet real care poate ascunde o mulțime de subînțelesuri.

Unele persoane, în special tinere, însă nu numai, aleg sa-și facă foarte vizibilă viața privată prin postarea unor fotografii intime, expunerea unor detalii personale care pot fi ușor exploatate, ajungându-se la fapte cu caracter infracțional (furturi de la persoane care anunțau public că sunt în vacanță în altă țară, atragerea tinerelor spre prostituție, etc). De multe ori, indivizii, în drumul lor spre muncă, școală, chiar la intâlnirile cu prietenii, sunt irezistibil tentați să arunce o privire pe telefon să vadă cine le-a mai transmis un comentariu, cine a apreciat o fotografie, etc. Rezultă astfel o sărăcire a experienței reale pe care ar trebui să o trăiască oamenii, o implicare pe jumătate în activitățile realizate aici și acum. Nu mai admirăm un peisaj pe geamul autobuzului, nu ne mai delectăm cu soarele și cu copacii înfloriți, nu suntem acolo sută la sută pentru un prieten care are nevoie de susținere. în orice clipă suntem conectați cu lumea virtuală, amintindu-ne târziu în noapte că ziua a trecut și poate nu i-am sesizat toată frumusețea.

Dintr-un alt punct de vedere, ne putem referi la înțelesul termenului atât de cunoscut odată cu facebook-ul: *prieten*. În traducere, prietenul înseamnă pe facebook oricine a acceptat o cerere de prietenie. Suntem astfel prieteni cu vecinul, cu profesorii, cu elevii, cu persoane necunoscute care lucrează în același domeniu, cu o firmă, cu personalități din lumea artistică, și nu în ultimul rând chiar cu prietenul de o viață (dacă mai era nevoie de facebook pentru a-i atesta acest statut). A avea 450 de prieteni în viața reală este imposibil, însă pe facebook e un lucru comun. Iar pentru o minte/un suflet de copil, adolescent este o iluzie care poate costa stima de sine si dobândirea unei concepții sănătoase de viață. În același timp, nu putem fi niciodată siguri că persoana din spatele unei imagini este ceea ce pretinde.

Unele persoane, în general cu o stimă de sine scăzută sau cu dificultăți în a dezvolta relații de încredere cu ceilalți se dezvăluie mai ușor unui străin decât unui apropiat. Ca atunci când, mergând cu trenul, îi povestim necazurile unui pasager cu care, după ce coborâm din tren, nu ne mai întâlnim niciodată. Sau când suntem internați în spital și povestim cu colegii de salon problemele personale. Pare că există o apropiere, însă este una falsă. Apropierea reală se face fizic, intelectual, afectiv. Pe facebook, apropierea poate fi foarte bună din punct de vedere intelectual, se pot dezbate diferite probleme, cunoaște puncte de vedere, etc. A crea o prietenie cu adevărat cere timp, contact viziual, real. Trebuie să simți persoana respectivă, să o vezi, să îi auzi timbrul vocii și chiar să o miroși. Deci e nevoie de cele cinci simțuri.

Când două persoane au început o relație în spațiul virtual, dacă se întâlnesc în plan real, este nevoie să își lase la o parte toate fantasmele construite în plan virtual și să învețe să se confrunte cu persoana reală. Comunicarea pe internet mai are o particularitate interesantă: violența de limbaj. Există o tendință a oamenilor de a deveni mai agresivi, mai virulenți, cu un limbaj obscen. Ei comentează cu o aroganță ieșită din comun diferite subiecte, jignesc, fapt mai puțin prezent în realitate. Acest lucru se explică prin lipsa barierelor fizice și sociale. Nefiind față în față cu interlocutorul, nu mai consideră imperativă respectarea unor norme sociale, de respect reciproc și bun simț.

Cum rezolvăm problema, dacă ea există?

Sunt persoane care aleg să își consume timpul pe o rețea de socializare în loc să își priveasca interiorul, să și-l cunoască, să încerce să găsească răspunsuri la ceea ce le frământă. E util să privim problema ca pe o chestiune de alegere. Pornind de la sine, fiecare dintre noi trebuie să învețe să se autoanalizeze: ce nevoi avem, unde nu ne simțim împliniți, unde sunt goluri, cum le umplem, de ce stăm tot timpul pe facebook sau de ce ne atrage acest lucru. Facebook este doar simptomul, ca multe altele: alcool, droguri, jocuri de noroc, etc. Persoana are nevoie să ajungă la cauză și acest lucru se face printr-un proces de introspecție, deseori ajutată de un specialist. Cei doi vor raspunde la intrebari semnificative de genul: care este scopul acestui comportament? care aspect al vieții nu este mulțumitor? cum ar fi viața mea fară facebook? ce nevoie nerezolvată acoperă această dependență, etc.

Rubrică realizată de
căpitan **Adriana TIMOFTE**

Cine este figura din spatele lui Beetle”?

Dezvăluirea făcută recent de un istoric, Paul Schilperoord, în cartea sa, "The Extraordinary Life of Josef Ganz - the Jewish engineer behind Hitler's Volkswagen"/ "Viaţa extraordinară a lui Josef Ganz - inginerul evreu din spatele Volkswagenului lui Hitler", scrie Daily Mail.

Liderul nazist a fost dintotdeauna creditat cu schiţarea modelului iniţial al Volkswagenului Beetle, idee pe care i-a transmis-o ulterior, în 1935, proiectantului de maşini Ferdinand Porsche. La acea întrevedere, Hitler i-a oferit indicaţiile de bază proiectantului: vehiculul ar fi urmat să aibă patru locuri şi un motor răcit cu aer.

Josef Ganz în automobilul său, May Bug. Din imagine, asemănările dintre May Bug şi Volkswagen Beetle sunt evidente

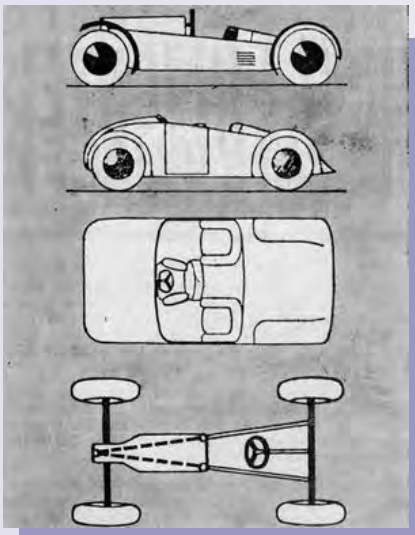

Schiţele lui Ganz (1923)

De altfel, ideea automobilului care a făcut istorie, cunoscut drept "maşina poporului", este etichetată de mulţi oameni singura realizare merituoasă a dictatorului, responsabil pentru cel mai mare genocid din istorie, adaugă sursa citată.

În lucrarea menţionată, autorul scrie că în 1932, cu trei ani înainte ca Hitler să-şi descrie "propria idee" domnului Porsche într-un hotel din Berlin, Ganz conducea deja maşina pe care el însuşi o proiectase, numită Maikaefer, sau (în traducere "Cărăbuşul de mai"- n.r.). Vehiculului uşor al evreului era foarte similar cu Beetle-ul dezvoltat mai târziu de Porsche, cel mai de seamă proiectant de maşini din istoria Germaniei.

Potrivit sursei citate, Ganz a început să lucreze la schiţele maşinii sale încă din 1928 şi a construit-o în decurs de câţiva ani. Hitler a văzut May Bug-ul la o expoziţie de maşini din 1933 şi a făcut schiţe pe care i le-a prezentat lui Porsche.

După ce ,,maşina poporului" a fost mediatizată, revista lui Ganz a fost închisă, iar evreul a început să fie anchetat de Gestapo, poliţia secretă a Germaniei naziste. Fără a-şi revendica invenţia, Ganz a fugit în Elveţia şi a murit în Australia, în 1967.

,,Hitler i-a văzut în mod cert prototipul lui Ganz şi sunt destul de sigur că a citit şi revista acestuia, specializată în maşini. Este destul de clar că evreul a avut o influenţă clară asupra felului în care a fost dezvoltată ideea de către naziști. Ferdinand Porsche a condus prototipul lui Ganz în 1931. Am găsit multe dovezi că toate motoarele cu tracţiune pe spate din anii 1930 au drept reper invenţia lui Ganz", a declarat autorul.

Pe de altă parte, în acest joc este şi imaginea lui Porsche, acuzat de mulţi critici că ar fi fost un criminal de război. Compania Volkswagen susţine că prin Hitler, Porsche a găsit fondurile de care Ganz ducea lipsă şi a fost capabil să transforme o idee populară în realitate.

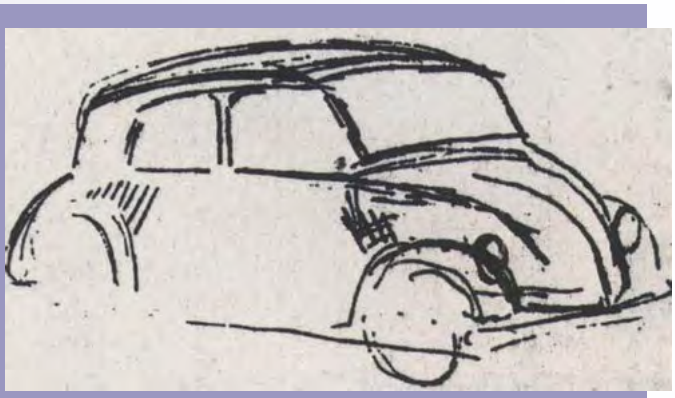

Schiţa elaborată de Ferdinand Porsche (1934), după ideea lui Ganz

(continuare în numărul următor)

PISTOLUL SEMIAUTOMAT GLOCK 17 „Safe action”, cal. 9 x 9 mm

Dotarea cu armament a Jandarmeriei Române a cunoscut numeroase îmbunătăţiri, iar tehnica folosită de unităţile operative poate face diferenţa în reuşita unei misiuni. De aceea am decis să vă povestesc despre o armă de curând introdusă în dotarea şcolii noastre, cu care personal am executat multiple şedinţe de tragere in poligonul centrului de pregătire jandarmi de la Ochiuri, cât şi in poligonul centrului de instruire Regional Training Center din Kandahar, centru de instruire al Poliţiei Naţionale din Afganistan în cadrul misiunii NATO TRAINING MISSION AFGHANISTAN 2012.

Pistolul GLOCK este produsul cel mai reprezentativ în categoria pistoalelor de mici dimensiuni din întreaga lume. Îmbină cel mai bine caracteristici de siguranţă inovative care îl fac uşor de mânuit. Nici un alt pistol nu oferă un mai bun raport preţ – performanţe. Greutatea redusă şi legendara siguranţă în exploatare a pistoalelor GLOCK sunt imposibil de întrecut.

Exact aceste caracteristici corespund cerinţelor poliţiei, unităţilor speciale, serviciilor militare şi de securitate. Teste extrem de dure dovedesc de fiecare dată ca pistoalele GLOCK "Safe Action" funcţionează fără cusur chiar şi în cele mai vitrege condiţii.

SISTEMUL “ SAFE ACTION”

• Prin acţionarea trăgaciului se controlează automat trei siguranţe interne

• Nu distrage atenţia utilizatorului cu alte elemente de comandă

• Mişcare constantă a trăgaciului / punctul de presiune clar definit

• Greutatea standard pe trăgaci 2,5 kg / opţional 2,0 până la 5,0 kg

Pistoalele Glock sunt proiectate să functioneze cu muniţia fabricată sub standard NATO. De aceea, următoarele tipuri si caracteristici sunt prevăzute de standardele NATO.

Compania GLOCK a fost înfiinţată în 1963 ca o societate 100% proprietate privată în vederea producerii diverselor componente de plastic si oţel.

Datorită legăturilor strânse cu mediul militar austriac au fost dezvoltate si vândute cu succes în anii 1970 diverse produse către armata austriacă, ca de exemplu cute de luptă, baionete, lopeţi de infanterie, grenade de antrenament si benzi cartuşe pentru puşti mitralieră.

Datorită acestei cooperări de succes cu armata austriacă, GLOCK a fost invitat să participe la o licitaţie pentru înlocuirea armamentului armatei austriece. Domnul GLOCK, care beneficia de experienţă în fabricarea de produse de plastic şi oţel, a cules informaţii de la armata austriacă legate de principalele cerinţe pentru o nouă generaţie de pistoale de serviciu. A studiat sistemul pistoalelor convenţionale disponibile şi în cele din urmă a decis să creeze un nou pistol. Design-ul trebuia să satisfacă nevoile celui care îl va exploata în ceea ce priveşte uşurinţa în operare, întreţinere, siguranţă, capacitatea încărcătorului, durabilitate etc.

Rezultatul a fost pistolul GLOCK 17 care a câştigat licitaţia austriacă în detrimentul competitorilor internaţionali.

În urma unor teste riguroase GLOCK 17 (P80) a fost acceptat ca armă standard a armatei austriece şi ulterior a fost adoptat ca produs regular NATO.

Pistolul semiautomat Glock „Safe action” cu design-ul său impecabil prezintă toate caracteristicile unei arme moderne:

- masă totală extrem de mică
- capacitate mare a încărcătorului;
- siguranţă mare a trăgătorului;
- performanţe remarcabile datorate combinaţiei dintre tehnologii moderne de fabricare şi materiale de calitate superioară.

Pistolul GLOCK reprezintă soluţia optimă pentru cerinţele unităţilor operative din Jandarmeria Română. Fiecare model al familiei pistoalelor GLOCK oferă aceleaşi caracteristici şi avantaje – aceeaşi manevrabilitate şi modalitate de întreţinere.

Este destinat pentru nimicirea sau neutralizarea inamicului, prin foc, la distanţe apropiate. Noul sistem de trăgaci „Safe action” oferă trăgătorului cea mai bună posibilitate de a trage fiecare cartuş rapid, fără a avea nevoie să manevreze dispozitive exterioare de asigurare /dezasigurare. Nu există riscul unei descărcări accidentale datorate armei încărcate sau şocurilor

Caracteristici tactice :

- calibru: 9mm;
- cartuş: 9×19;
- lungime: 186 mm;
- înălţime: 138 mm;
- lăţime: 30 mm;
- lungimea ţevii: 114 mm;
- greutate: 625 g (încărcat 905 g);
- capacitatea încărcătorului: 17 cartuşe standard, opţional 19 sau 33;
- masa de apăsare pe tragaci: 2,5 kg standard, optional 2-5 kg.
- viteza iniţială a glonţului: 360 m/s
- rata de focuri: 40 focuri pe minut

plutonier major **Ovidiu GRIGORAȘ**

(continuare în numărul următor)

PROMOŢIA 2014

Clasa 101

Axinte Cătălin-Alexandru
Balint Romeo-Ciprian
Boghean Alexandru-Ștefan
Caciuc Bogdan-Gabriel
Cureliuc Ioan
Demeter Anda-Andreea
Doroftei Alexandru-Vlad
Hrincă Florin-Cristian
Lupu Petrică-Alexandru
Mare Radu-Ioan
Morar Florin-Silviu
Olari Constantin-Cornel
Onodi Simona
Popescu Iliuță-Marian
Rudei Rareș-Alexandru
Tătărășanu Ilie-Bogdan
Țurcanu Robert-Dumitru
Diriginte: col. Moloci Florin

„Totul a început acum doi ani, când am făcut primii pași stingheri în curtea unității. Chiar de la început am avut sentimentul că viața mea obișnuită de până atunci va lua o altă întorsătură iar pregătirea mea profesională va lua o direcție, una ascendentă.

Nu a durat mult până când cele presimțite de mine s-au adeverit iar odată cu trecerea timpului noile cunoștințe teoretice și practice au început să aibă un înțeles iar stereotipul jandarmului perfect a început să mi se creioneze în minte. Și uite așa m-am văzut, după primul an de învățământ, angrenat într-o situație din care nu mai puteam da înapoi, scopul fiind construirea unei cariere în Jandarmeria Română.

Pe parcursul celui de al doilea an, cu fiecare examen promovat și cu fiecare zi de stagiu de practică efectuată, bătălia mea se apropia de final și deși au fost momente când am simțit că voi pierde am avut mereu lângă mine camarazii care mi-au amintit să râd, să glumesc și să îmi amintesc de scopul celor aproape doi ani de pregătire.
*Și iată-mă ajuns acum, la sfârșitul celor doi ani, alături de colegi și instructori, ieșind victorios din această bătălie și cu visul de a face carieră în Jandarmeria Română.” (*elev **Hrincă Florin**)

„Am susținut examenul de admitere la școala militară în speranța că voi găsi aici ceea ce am căutat. Speranțele mele nu au fost deșarte. Încă din prima zi am dat piept cu disciplina militară. Un program bine stabilit, respectat la sânge. Instrucția de front ne-a fost abecedarul în cei doi ani de școală.

În fiecare zi trezirea de la ora 6 a fost destul de dificilă. După o trezire așa matinală, urmează un program de înviorare, care dura teoretic 30 de minute, dar noi simțeam că dura cel puțin o oră.

După raportul și inspecția de dimineață, urma programul propriu-zis, cursuri care țineau 6 ore zilnic. Programul de după-masă era unul mai relaxant, unul în vare ne puteam și odihni. Singurul lucru pe care nu-l suportam era programul de studiu obligatoriu, în care nimeni nu putea învăța.
*Una peste alta, experiența din școala militară a fost una interesantă, benefică, întrucât am experimentat lucruri noi, din care am învățat.” (*elev **Boghean Alexandru**)

„Am susținut examenul de admitere la această școală deoarece în urma absolvirii voi avea un loc de muncă.

Disciplina militară și-a spus cuvântul încă din prima zi. Programul orar al unității se respectă în totalitate. Abecedarul Școlii Militare este instrucția de front.

Programul unei zile obișnuite începe încă de la ora 06:00 (sau mai devreme în situații de alertă) ; prima activitate este înviorarea „mult iubită” de elevi. La ora 07:00 este adunarea pentru a merge la servirea micului dejun, pentru ca la ora 07:35 să urmeze programul de sectoare. La ora 08:00 se desfășoară activitatea Raportului și inspecției de dimineață, iar la ora 08:30 urmează programul de învățământ până la ora 14:30. De la 14:35 se desfășoară Raportul de amiază, masa de la ora 14:45 iar până la ora 17:00 program la dispoziția militarului; după ora 17:00 urmează studiu la clasă, iar la ora 19:00 Apelul de seară, apoi servirea cinei.

Prin urmare, o zi în școala militară durează mult mai mult decât în viața civilă, dar ne maturizează și este o experiență de viață de care eu personal îmi voi aminti cu plăcere.” (elev **Balint Romeo-Ciprian**)

(continuare în pag. 21)

„Acum la finele celor doi ani de școală pot spune că mi-am îndeplinit visul, acela de a deveni jandarm. A fost greu, dar în același timp și frumos. Am cunoscut oameni de la care am învățat lucruri noi și utile în viață.

Țin să mulțumesc tuturor pentru ajutorul și sprijinul pe care ni l-au acordat pentru a dobândi cunoștințele în vederea devenirii unui jandarm profesionist.

Îmi voi aduce aminte cu drag de această școală și de momentele petrecute aici." (elev **Lupu Petrică)**

„Acum doi ani am pășit în această unitate speriați dar cu gânduri profunde. La început totul a fost greu și nou. Adaptarea a venit în timp. Am luat cunoștință cu noțiuni de care nu aveam idee. Ne-am integrat în colectivul care s-a consolidat de-a lungul acestor ani de școală. Ne-am cunoscut și s-au legat prietenii sincere.

Privim în urmă, realizăm cât de repede s-a scurs timpul. Mulțumim cadrelor din această școală care au contribuit la formarea noastră. Datorită lor suntem astăzi responsabili, maturi, pregătiți să înfruntăm viața. În momentele grele din viață ne vom aduce cu drag aminte de această perioadă a școlii." (elev **Onodi Simona)**

La final de studii… și început de carieră…

A defini școala înseamnă a spune că ea este o instituție care reprezintă „cheia de boltă fără de care tot edificul național s-ar prăbuși", după cum spunea Mihail Kogălniceanu, aici converg eforturile profesorilor și elevilor pentru realizarea scopului nobil, acela al educației și al formării omului.

Activitatea elevilor depusă în cei doi ani de școlarizare a fost îndrumată de competența și devotamentul profesorilor și instructorilor militari și a fost orientată spre obținerea de rezultate bune și foarte bune, spre performanță, pentru ca acum la finalizare, aceștia să devină profesioniști în cadrul Jandarmeriei Române și să desfășoare activități în slujba și interesul cetățeanului și a comunității precum și în sprijinul instituțiilor statului, bazându-se pe respectarea și executarea legii.

Putem spune cu tărie și convingere că, acum la final, activitatea desfășurată a fost de bun augur, iar munca, entuziasmul și dorința de care au dat dovadă i-a făcut să descifreze adânc tainele viitoarei profesii, dorință care i-a condus spre performanță profesională, iar în cadrul activității viitoare să devină adevărați jandarmi profesioniști.

Pe parcursul anilor de studii elevii au dobândit cunoștințe de cultură generală, de pregătire militară, care împreună cu cele de specialitate au consolidat și modernizat profilul lor formându-i ca foarte buni profesioniști și oameni educați.

Performanța școlară atinsă de ei a exprimat calitatea și pregătirea profesională a profesorilor care a atins cote performante modelându-i ca valori supreme pentru societate, cu capacitatea de a crea și dezvolta atitudini, valori și comportamente pozitive necesare pe tot parcursul carierei militare pe care o vor urma.

Sper că elevii au fost convinși că la Școala Militară de Subofițeri de Jandarmi Fălticeni, s-a desfășurat un învățământ modern, de calitate, reformat educației militare și adaptat noilor contexte europene în care ne aflăm.

Acum la final, vă consider colegii mei , fiind onorat că v-am avut ca elevi distinși și doresc să vă adresez tuturor, multă sănătate, succes în activitate, să fiți modele în conduită și în comportament, să fiți adevărați profesioniști și să iubiți cetățenii și comunitatea din care faceți parte.

Vă doresc mult succes!

Dirigintele clasei 101

PROMOŢIA 2014

Clasa 102

Apăvăloaei Andrei-Daniel
Baciu Dragoș-Marian
Bazga Sorin-Ionuț
Chilnicean Ionică-Lucian
Costache Ovidiu-Robert
Isache Ionuț-Tiberiu
Juncu Gabriel-Bogdan
Movileanu Daniel-Gabriel
Muscă Laviniu-Grațian
Neagu George-Mihăiță
Pandelea Mihaela-Casandra
Partene Ionel-Mihai
Petrean Sebastian-Claudiu
Totolici Iliuță
Țebrean-Marian Alexandru
Vîrvăroi Emanuel-Ioan

Diriginte: lt.col. Ungureanu Petru-Cătălin

„Trebuie să recunosc că, la început, nu a fost chiar la ce m-am așteptat să fie într-o școală militară, am fost chiar puțin dezamăgit, dar, pe parcurs, recunosc că, direct sau indirect, școala asta m-a maturizat, m-a pregătit prentru viața reală, m-a educat și instruit pentru a fi o persoană responsabilă și nu numai, în domeniul în care am fost pregătit am învățat atât de la instructori cât și de la colegi dar cel mai mult am învățat când am greșit.

Condițiile de cazare și de trai au fost O.K., nici nu aveam așteptări la lux, pentru că știu ce înseamnă greul, poate că unele persoane nu au ce am avut eu aici.

Sunt mândru de mine pentru că am reușit să finalizez studiile fără a avea vreo problemă sau vreun impediment." (elev fruntaș **Baciu Dragoș**)

„Am ajuns la sfârșitul celor doi ani petrecuți la SMSJ Fălticeni, ani pe care niciunul dintre noi nu-i vor uita prea curând. Au fost doi ani cu multe activități, cu bune, cu mai puțin bune, și cu multe emoții. Primele emoții au fost când am făcut primul pas îmbrăcat în uniforma mozaic și cu bocancii în picioare. Uniforme care păreau prea mari, dar acum, după doi an, se așează mai bine pe noi. Nu știu de ce; poate că acum nu mai stăm cu capul plecat, ci cu fruntea sus și cu pieptul în față, ca un adevărat jandarm, mândri că pășim în viață cu un scop important, acela de a veni în slujba cetățeanului, de a proteja ordinea și siguranța publică.

Emoțiile o să ne copleșească la sfârșitul școlii, deoarece fiecare pleacă pe drumul său. Deși s-au format prietenii, legături importante suntem puși în fața despărțirii. Lăsăm în urmă școala militară, un loc în care ne-am maturizat și am învățat cele necesare pentru o carieră pe care o îndrăgim." (elev fruntaș **Totolici Iliuță**)

„În acești doi ani de școală am învățat să privesc cu încredere viitorul.

Am știut că intrând în această școală voi învăța o meserie frumoasă și voi fi capabilă să o practic cu succes, asta și datorită profesorilor care m-au învățat și au știut să mă îndrume.

Am câștigat prieteni și colegi cu care voi lucra mulți ani de acum încolo, cu ei am învățat și am trecut prin multe lucruri, fie bune sau rele.

Aici am prins curajul să vorbesc și să-mi depășesc emoțiile, să învăț ce înseamnă lucrul în echipă." (elev fruntaș **Pandelea Mihaela**)

Clasa 103

Alecu Alexandru
Amucileniței Ciprian
Cămară Vasile
Chihaia Mitică-Petrică
Ciotir Bogdan-Constantin
Coștiug Ionuț-Radu
Cucolea Andrei
Filip Elena
Gheorman Ionuț
Gogonel Ciprian
Halapciuc Marius
Holhoș Cătălin-Aurelian
Lăcătuș Nicolae
Nicorici Florina Simona
Scutariu Cristian
Semeniuc Ștefan-Daniel
Traistă Valerian-Vasile

Diriginte: col. Constantin Nicolae

„103 – Ambiție! Va rămâne mereu în mintea și în sufletele celor care, pentru 2 ani de zile, au făcut parte din acest colectiv. Ambiția, cooperarea, lucrul în echipă și pasiunea pentru ceea ce am făcut au fost doar câteva cuvinte caracteristice acestei clase. Deși am concurat unul cu altul, am știut să fim o echipă atunci când a fost nevoie. Am fost 103!” (elev **Nicorici Simona**)

„Privesc în urmă și îmi amintesc cu emoție de prima zi în care am făcut cunoștință cu Școala Militară de Subofițeri Jandarmi Fălticeni. Cu pași repezi au trecut aproape doi ani, așteptând acum cu nerăbdare avansarea la gradul de sergent major. Doi ani de școală militară a însemnat o luptă cu mine însămi, o provocare, o experiență care va rămâne întipărită mulți ani. Aici mi-am antrenat abilitățile de comunicare, de leader, puterea de decizie, m-am depășit în multe situații pe mine insămi, m-am dezvoltat personal și profesional.

Mulțumesc cadrelor militare pentru că mi-au călăuzit pașii și m-au îndrumat spre a deveni un jandarm profesionist, care își va exercita profesia cu multă dăruire și pasiune.” (elev sergent **Filip Elena**)

„Din punct de vedere calendaristic, vara anului 2012 s-a terminat, iar toamna și apoi sezonul rece sunt deja sinonime cu școala. Îmi aduc aminte cu multă nostalgie de una dintre cele mai frumoase toamne din viața mea de până acum, cea care mi-a oferit bucuria de a păși pentru prima dată în universul plin de farmec și mister al Școlii Militare de Subofițeri de Jandarmi Fălticeni.

În data de 28.09.2012, cu pași mici și cu bagajele în spate mă îndreptam spre școală. Eram mândru de mine și stăpânit de mari emoții. Astăzi s-a dovedit a fi însă foarte diferit. Pașii mei mici s-au transformat în pașii mari ai unui adolescent proaspăt absolvent al liceului. Ghiozdanul a fost înlocuit de mapă, iar părinții altădată prezenți, astăzi au lipsit. Emoția s-a dovedit a fi însă și mai puternică. Inima îmi bătea în piept cu o putere nebună când am auzit numele sălii unde voi învăța doi ani de acum încolo, 103, un număr sugestiv aș spune, același cu vârsta străbunicului meu decedat. Am pășit pragul clasei plin de curiozitate. Mi-am cunoscut noii colegi și am fost foarte impresionat de bunătatea lor.

Ca elev al Școlii Militare de Subofițeri de Jandarmi Fălticeni am trăit sentimente ce nu pot fi descrise în cuvinte. Este o emoție foarte diferită, o emoție matură care arată cât de mult m-am schimbat în acești doi ani. Contactul cu domnul diriginte a fost deosebit de plăcut. Ne-a întâmpinat cu o căldură minunată. Prima zi a fost una memorială, însă cum este o primă zi, așa este și o ultimă zi, bănuiesc că la fel de emoționantă, cu bucurii, însă și cu nostalgii, din pricina despărțirii de colegii și prietenii de viață. Sunt mândru că am fost elevul acestei școli, școală care în opinia mea te schimbă ca om și te face să devii mult mai bun și mai atent cu cei din jur.” (elev **Amucileniței Ciprian**)

Simpozion Naţional
„Valenţele (in)formative ale comunicării”
(Ediţia a III-a)

În perioada 30.05-31.05.2014, trei elevi ai şcolii însoţiţi de lt. Nistor Anişoara, au participat la ediţia a III-a a Simpozionului Naţional *Valenţele (in)formative ale comunicării,* desfăşurat la Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi „Grigore Alexandru Ghica” Drăgăşani.

Proiectul şi-a propus implicarea colectivelor de elevi în campanii de comunicare pentru promovarea comportamentului prosocial şi a atitudinilor preventiv antiinfracţionale şi a cuprins:

- sesiune de comunicări ştiinţifice dedicată cadrelor didactice, în care a fost abordat rolul comunicării în gestionarea vieţii comunitare;

În cadrul acestei secţiuni, lt. Nistor Anişoara a participat cu tema *„Comunicarea – strategie eficientă în rezolvarea conflictelor”*, evidenţiind rolul informativ şi formativ al comunicării. Lucrarea a provocat multiple dezbateri în rândul specialiştilor, suscitând şi interesul elevilor care au subliniat eficienţa strategiilor bazate pe comunicare (colaborare, negociere, compromis) în rezolvarea conflictelor cu care s-au confruntat în activitatea anterioară;

- concursuri pe trei secţiuni dedicate elevilor: creaţii literare (eseu, proză scurtă, epigramă), arte vizuale (fotografie, grafică, pliant, poster) şi film de scurtmetraj.

Produsele de comunicare realizate de către elevi au fost în deplină concordanţă cu scopul simpozionului, şcoala obţinând următoarele rezultate:

Secţiunea arte vizuale

- locul I, fotografie, elevii: Ciobănică Alexandru, Roman Mugurel, Onodi Simona, Baciu Dragoş;
- locul II, pliant şi poster, elevii: Dobroiu Dragoş, Roman Mugurel, Ţabrean Bogdan, Rotundu Lucian, Ciobănică Alexandru;
- locul III, grafică: elev Borşan Alexandru;

Secţiunea creaţii literare

- locul I, eseu: elev Purice Florin;
- locul II, proză scurtă: elev Totolici Iliuţă;
- locul II, epigramă: elev Balan Andrei;
- menţiune, elev Rotundu Lucian.

Secţiunea film de scurtmetraj

- locul III, elevii: Anăstăsoaei Claudiu - Marian, Balan Andrei, Belciug Adi - Valentin, Bordianu Mădălin, Borşan Alexandru, Faraon Pavel, Paliştan Marian, Pletosu – Huţuleanu Ionuţ, Rotundu Lucian, Trandafir Sorin.

„Din punctul meu de vedere Simpozionul Naţional „Valenţele (in)formative ale comunicării” a pus accent pe comunicarea în instituţiile de învăţământ cu specific militar, dar şi în societatea românească. Dezbaterile la care am luat parte au subliniat nevoia de comunicare a tinerilor cu generaţiile mai în vârstă, dar şi înţelegerea nevoii de respectare a unor reguli şi rigori ce compun sistemul militar de învăţământ şi stau la baza formării viitorilor poliţişti şi jandarmi”. (elev **Pletosu Huţuleanu Ionuţ-Andrei,** clasa 202)

„Odată cu intrarea mea în această şcoală am renunţat parţial la ideea de a participa la diverse concursuri şi evenimente pe teme de teorie socială. Însă, simpozionul la care am avut prilejul să particip m-a ajutat să înfrâng aceste îndoieli.. Experienţa de care am avut parte la Drăgăşani nu s-a rezumat doar la concursul în sine, ci la a învăţa noi modalităţi, mai eficiente, de a aborda conflictele cu care ne confruntăm, pe de o parte, iar pe de altă parte, de a socializa cu elevii altor instituţii de învăţământ cu specific militar. Alături de ei am reuşit să interacţionăm într-un schimb de experienţă benefic. Bucurându-ne de o bună organizare, consider că simpozionul la care am participat a fost un real succes şi sper ca iniţiativa să ia amploare în jurul unor astfel de evenimente”. (elev **Purice Florin**, clasa 203)

Participarea la simpozion a oferit elevilor posibilitatea de a-şi valorifica potenţialul aptitudinal şi intelectual, de a –şi utiliza în mod constructiv resursele de timp liber, contribuind astfel la cultivarea spiritului civic, la conştientizarea rolului comunicării în gestionarea ordinii publice şi la dobândirea competenţelor profesionale şi de comunicare. De asemenea, elevii şi-au lărgit orizontul de cunoaştere, realizând schimburi de experienţă cu reprezentanţi de la: Şcoala de Agenţi de Poliţie „Vasile Lascăr” Câmpina, Şcoala de Pregătire a Agenţilor Poliţiei de Frontieră „Avram Iancu” Oradea, Şcoala de Agenţi de Poliţie „Septimiu Mureşan” Cluj – Napoca, Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi „Grigore Alexandru Ghica” Drăgăşani, Colegiul Naţional ,,Gib Mihăescu” Drăgăşani..

locotenent **Anişoara NISTOR**

Activităţi... Misiuni... Evenimente...

Marţi, 02.04.2014, în cadrul Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni s-a organizat şi desfăşurat întâlnirea de suflet cu veteranii unităţii, marcându-se astfel aniversarea „Zilei Veteranilor Unităţii”. Activităţile au debutat cu o slujbă de pomenire a veteranilor decedaţi, la biserica şcolii, după care au fost vizitate spaţiile şcolii şi s-a vizionat cel mai recent film de prezentare al acesteia, care cuprinde aspecte din misiunea noastră şi programul zilnic al elevilor. În cadrul acestei activităţi col. (rz.) Simion Dumitru, fost ofiţer în cadrul unităţii, şi-a lansat cartea „Mireasma florilor de câmp”.

În baza „Calendarului principalelor activităţi sportive interne şi internaţionale din M.A.I. în anul 2014”, în perioada 06.05 – 09.05.2014 în Poligonul Mihoveni din municipiul Suceava, s-a desfăşurat Campionatul de Tir al Ministerului Afacerilor Interne, la care au participat 174 de concurenţi. Competiţia a fost organizată de Centrul Cultural al Ministerului Afacerilor Interne împreună cu Inspectoratul de Poliţie al judeţului Suceava, Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Suceava, Inspectoratul pentru Situaţii de Urgenţă „Bucovina” al Judeţului Suceava, Serviciul Teritorial al Poliţiei de Frontieră Suceava în colaborare cu Federaţia Română de Tir şi Direcţia Judeţeană de Tineret şi Sport Suceava. Conducătorul lotului de tir al Jandarmeriei Române a fost desemnat col. Postelnicu Ionel, locţiitorul comandantului Ş.M.S.J. Fălticeni, ocupând locul II cu lotul Jandarmeriei Române. În cadrul probei pistol - individual bărbaţi, locul I a fost ocupat de către plt. maj. Hrebenciuc Victor, subofiţer în cadrul Ş.M.S.J. Fălticeni.

În perioada 19-22 mai a.c., reprezentanţii comisiei pentru curriculum din Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni au participat la o convocare de specialitate la Şcoala de Agenţi de Poliţie „Vasile Lascăr” Câmpina. Convocarea a avut ca obiectiv principal analizarea activităţii comisiilor pentru curriculum, actualizarea şi includerea noutăţilor legislative în cadrul conţinuturilor tematice. Au fost purtate discuţii cu privire la identificarea nivelului de îndeplinire a sarcinilor curriculare pentru seriile de elevi în curs, funcţionarea optimă a comisiilor de curriculum şi a fost stabilită structura cadru a anilor de învăţământ pentru seria 2014-2016. Activitatea a reunit reprezentanţi ai Direcţiei Formare Iniţială şi Continuă din MAI, ai Academiei de Poliţie „Al. I. Cuza” Bucureşti, ofiţeri specialişti din I.G.J.R., I.G.P.R., I.G.P.F., I.G.S.U., preşedinţii şi vicepreşedinţii comisiilor pentru curriculum şi şefii structurilor metodică, planificare din şcolile postliceale.

În perioada 19-30 mai a.c., elevii anului al II-lea, 45 de băieţi şi 5 fete, au desfăşurat stagiul de pregătire la Centrul de Perfecţionare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi Ochiuri, judeţul Dâmboviţa. Stagiul a fost efectuat în baza Curriculum-ului pentru pregătirea subofiţerilor de jandarmi, seria 2012-2014 şi a cuprins şedinţe practice specifice intervenţiei profesionale şi asigurarea şi restabilirea ordinii publice. Instructorii militari de specialitate au coordonat activităţile cu cei 50 de elevi în scopul consolidării deprinderilor şi uniformizării practicilor în domeniul asigurării şi restabilirii ordinii publice.

Activităţi... Misiuni... Evenimente...

Joi, 29 mai a.c., cadre militare şi elevi ai Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni au participat la manifestări prilejuite de sărbătorirea Zilei Eroilor în patru localităţi din judeţ. Aproximativ 75 de cadre militare şi elevi jandarmi s-au constituit în subunităţi de onoare şi gărzi, la monumentele din localităţile Dolheşti, Liteni, Boroaia şi Fălticeni. Începând cu ora 13.00, efectivele şcolii au participat alături de membri ai comunităţii locale şi reprezentanţi din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi siguranţei naţionale la ceremonia depunerii de coroane şi jerbe de flori la Monumentul Eroilor din Piaţa Nada Florilor din Fălticeni.

În conformitate cu prevederile Dispoziţiei M.A.I., privind organizarea şi desfăşurarea activităţilor de informare în instituţiile de învăţământ ale Ministerului Afacerilor Interne, şi a Ordinului I.G.J.R., privind „Situaţia cu activităţile de informare care se vor desfăşura în scop didactic în beneficiul elevilor din şcolile postliceale ale Jandarmeriei Române în anul de învăţământ 2013 - 2014”, mr. Cîrdei Dorin – ofiţer specialist compartimentul Cercetare – documentare în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Judeţean Suceava a executat în ziua de 09.04.2014, între orele 08.30 – 10.20, o informare elevilor din anul I pe tema: „Asigurarea informativă a misiunilor Jandarmeriei Române. Culegerea de date şi informaţii necesare îndeplinirii misiunilor specifice Jandarmeriei Române”.

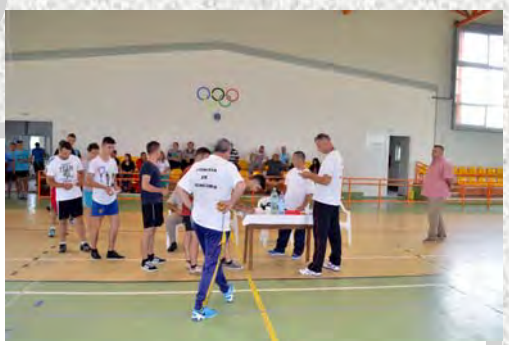

În baza prevederilor Ordinului ministrului afacerilor interne pentru aprobarea metodologiei de admitere la Şcoala de Subofiţeri de Pompieri şi Protecţie Civilă „Pavel Zăgănescu” Boldeşti, sesiunea 2014 şi a Dispoziţiei Directorului General al Direcţiei Generale Management Resurse Umane nr. II/ 519 din 07.04.2014 la Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni a fost organizat în data de 26.04.2014, Centrul zonal de selecţie Fălticeni pentru candidaţii din judeţele Bacău, Botoşani, Covasna, Galaţi, Harghita, Iaşi, Neamţ, Suceava, Vaslui, Vrancea care doresc să susţină concursul de admitere la Şcoala de Subofiţeri de Pompieri şi Protecţie Civilă „Pavel Zăgănescu” – Boldeşti. În cadrul Centrului de selecţie Fălticeni, candidaţii înscrişi au susţinut probele eliminatorii din etapa I. Probele eliminatorii constau în evaluarea psihologică, examinarea medicală, verificarea aptitudinilor fizice, fiind organizate pe trei serii: prima serie - 26 aprilie 2014; a doua serie - 14 iunie 2014; a treia serie - 11 august 2014.Pentru prima serie au optat să participe 12 candidaţi: 7 din judeţul Neamţ, 3 din Galaţi şi câte unul din Suceava şi Botoşani. Din partea Comisiei centrale de admitere a M.A.I. a participat domnul comisar şef de poliţie Costel Valeriu BLIDARU – ofiţer specialist DFIC.

În conformitate cu prevederile Dispoziţiei M.A.I. privind organizarea şi desfăşurarea activităţilor de informare în instituţiile de învăţământ ale Ministerului Afacerilor Interne şi a „Situaţiei cu activităţile de informare care se vor desfăşura în scop didactic în beneficiul elevilor din şcolile postliceale ale Jandarmeriei Române în anul de învăţământ 2013 - 2014”, mr. Grigoraş Lucian – ofiţer specialist compartimentul Prevenirea şi combaterea faptelor antisociale în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Judeţean Suceava a executat în ziua de 16.05.2014, o informare elevilor din anul I pe tema: „Aspecte practice privind constatarea şi sancţionarea contravenţiilor, precum şi constatarea infracţiunilor flagrante de către jandarmi”.

În ziua de 30.05.2014 domnul comisar Costîn Tudor din cadrul Brigăzii de Combatere a Crimei Organizate şi Antidrog, a participat la activitatea de predare, la tema „Infracţiuni prevăzute în Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor şi al muniţiilor, în Legea nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive şi în Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri” cu elevii anului I, seria 2013 – 2015, prezentând aspecte teoretice şi practice din activitatea Serviciului Antidrog referitoare la combaterea traficului de droguri.

Campionatul Instituţiilor de Învăţământ ale Ministerului Afacerilor Interne

În perioada 27 aprilie – 1 mai a.c. în municipiul Fălticeni s-a desfăşurat Campionatul Instituţiilor de Învăţământ ale Ministerului Afacerilor Interne, competiţie organizată de Biroul Coordonare Activităţi Sportive din Centrul Cultural al M.A.I., cu sprijinul Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni, în colaborare cu Direcţia Judeţeană pentru Sport şi Tineret Suceava.

La activitate au participat elevi şi studenţi din instituţiile de învăţământ ale ministerului, respectiv: Academia de Poliţie „Alexandru Ioan Cuza" Bucureşti, Şcoala de Agenţi de Poliţie „Vasile Lascăr" Câmpina, Şcoala de Agenţi de Poliţie „Septimiu Mureşan" Cluj, Şcoala de Pregătire a Agenţilor Poliţiei de Frontieră „Avram Iancu" Oradea, Şcoala de Subofiţeri Pompieri şi de Protecţie Civilă „Pavel Zăgănescu" Boldeşti, Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi „Grigore Alexandru Ghica" Drăgăşani, Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni. Duminică, 27 aprilie, a avut loc şedinţa tehnică, unde au fost discutate detalii privind competiţiile incluse în campionat: minifotbal, tir, atletism, tenis de masă şi judo.

Festivitatea de deschidere a avut loc luni, 28 aprilie, la sediul Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni începând cu ora 09.00. La festivitate au luat cuvântul prefectul judeţului Suceava – domnul Florin Sinescu, vicepreşedintele Consiliului Judeţean Suceava – domnul Alexandru Rădulescu, primarul municipiului Fălticeni – domnul Cătălin Coman şi comandantul Şcolii Militare de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni – colonel Liviu Marian care a declarat deschis Campionatul instituţiilor de învăţământ. A urmat defilarea loturilor de sportivi, respectiv 193 de participanţi, din care 37 de fete. Şcoala noastră a fost reprezentată de 23 de elevi, din care 5 fete.

Concurenţii s-au întrecut la competiţii sportive de minifotbal, tir, atletism, tenis de masă, judo şi cros conform programului.

Miercuri, 30 aprilie a.c., începând cu ora 12.00, s-a desfăşurat festivitatea de premiere, în încheierea Campionatului instituţiilor de învăţământ ale Ministerului Afacerilor Interne.

În prezenţa reprezentanţilor comunităţii locale, sponsorilor şi colaboratorilor au fost înmânate premiile, diplomele şi medaliile celor mai merituoşi elevi şi studenţi.

Clasamentul general pe echipe: locul I – Academia de Poliţie „Al. I. Cuza" Bucureşti; locul II – Şcoala de Agenţi de Poliţie „Vasile Lascăr" Câmpina; locul III – Şcoala de Pregătire a Agenţilor Poliţiei de Frontieră „Avram Iancu" Oradea, urmate de Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi „Grigore Alexandru Ghica" Drăgăşani, Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni, Şcoala de Subofiţeri Pompieri şi de Protecţie Civilă „Pavel Zăgănescu" Boldeşti şi Şcoala de Agenţi de Poliţie „Septimiu Mureşan" Cluj.

(continuare din pagina 19)

PISTOLUL SEMIAUTOMAT GLOCK 17 „Safe action", cal. 9 x 9 mm

GLOCK 19 este ideal pentru folosirea în diferite situaţii, datorită dimensiunilor reduse, în comparaţie cu mărimea pistolului standard. Cu un calibru dovedit de 9x19, este folosit de forţele de ordine publică si pază. În plus de faptul că este folosit ca armă convenţională de serviciu, poate fi usor ascuns sau folosit ca armă de rezervă. De exemplu, mulţi piloţi de elită din cadrul Forţelor Aeriene ale Statelor Unite se bazează pe GLOCK 19 pentru o apărare eficientă în situaţii de urgenţă.

O caracteristică a pistoalelor Glock este muniţia CQT (materialul folosit pentru fabricarea proiectulului este polimer). Raţiunea pentru care a fost creată muniţia CQT a avut în vedere asigurarea capacităţii de ripostă defensivă sau ofensivă a luptătorului, fără a provoca adversarului moartea sau invaliditatea permanentă, stiut fiind că în cazul unui tir corect acţiunea acesteia are ca efect oprirea acţiunii si imobilizarea temporară a acestuia.

Muniţia CQT poate fi letală atunci când se execută foc asupra părţilor sensibile ale corpului.

O armă trebuie considerată întotdeauna încărcată şi gata de tragere până când trăgătorul se asigură personal de contrariu, prin scoaterea încărcătorului şi acţionarea manşonului pentru golirea camerei cartuşului dacă este cazul sau constată că nu este cartuş în camera cartuşului.

Arma nu trebuie niciodată îndreptată către o persoană în timpul manipulării; un foc involuntar trebuie luat în consideraţie in orice moment.

Degetul trăgător trebuie plasat pe garda trăgaciului şi nu pe trăgaci. Degetul trăgător se pune pe trăgaci numai când arma este îndreptată spre ţintă. La tragerea cu două mâini, degetul mare de la a doua mână nu trebuie să fie în spatele manşonului.

Înainte de utilizare trebuie să se studieze instrucţiunile de folosire şi în special regulile de securitate şi condiţiile de garanţie.

Arma trebuie întotdeauna să fie păstrată în siguranţă pentru a evita folosirea ei de persoane neautorizate, în special de copii.

„Gânduri pentru jandarmii de astăzi”

(**Ilie Nuţu**,***Gânduri din trecut pentru jandarmii de astăzi***, Editura Cadrelor Didactice, 2013)

Trebuie luată o măsură pentru ca noi să avem o staţiune de gendarmerie în fiecare comună, ca să poată pune parchetul şi gendarmeria judeţeană pe urmele făptuitorilor de rele, să denunţe pe adevăraţii asasini şi hoţi, şi să ridicăm din comunele rurale teroarea.

Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Ministrul de Interne, Lascăr Catargiu – 1893

Însărcinările Jandarmeriei armatei sunt de a preveni şi descoperi toate crimele, delictele şi contravenţiunile comise în zona ocupată de armată. Ea este datoare de a proteja pe locuitori contra jafului sau oricărei violenţe.

Cod şi procedură penală pentru jandarmii rurali - 1909

Jandarmeria trebuie să fie neadormită pentru siguranţa şi buna ordine în ţară.

Comandantul Corpului de Jandarmi, General Mustaţă Alexandru – Bucureşti, august 1916

Jandarmeria este menită să apere populaţia în contra infractorilor, să apere drepturile, onoarea, libertatea şi averea cetăţenilor.

Ministrul de Interne, Dr. Alexandru Vaida Voevod - 1929

Jandarmii reprezintă o forţă de păstrare a ordinii şi pazei în toate statele lumii. *Oamenii de arme* sunt o garanţie a liniştii atât de necesare cetăţeanului.

Teodor Meleşcanu – septembrie 1993

Jandarmii se caracterizează în numai trei cuvinte: profesionalism, legalitate şi fermitate.

Ministrul de Interne, Doru Ioan Tărăcilă – ianuarie 1995

Calendar

al evenimentelor din Jandarmeria Română, până în 1949

Concept, studiu şi realizare – maior doctor Ilie Nuţu, Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi Fălticeni

APRILIE

01.1944	Jandarmeria primeşte ordin de a sprijinii înfiinţarea de cantine pentru refugiaţii din Basarabia şi Bucovina în gările din Moldova.
02.1944	Generalii Vasiliu şi Tobescu asigură întâlnirea conspirativă dintre Chasteloin, şeful misiunii *„Autonomus”* şi I. Maniu.
03.1850	Domnitorul Moldovei, Grigore Alexandru Ghica, a semnat „legiuirea pentru reformarea Corpului slujitorilor în Corp de Jandarmi”.
04.1942	A fost citată pe Corpul 2 Armată Compania 36 Poliţie (Inspectoratul de Jandarmi Alba-Iulia).
05.1943	Se înfiinţează de către Inspectoratul de Jandarmi Alba Iulia trei companii poliţie zonă interioară la Alba Iulia, Deva şi Sibiu.

MAI

05.1919	Caporalul Ilieş Ion şi soldatul Catană Alexandru din Compania de Jandarmi Zalău au capturat un avion pilotat de 2 aviatori sovietici.
08.1944	Compania 37 Poliţie de pe lângă Divizia 1 Munte execută paza în Sevastopol a Fortului *„Maxim Gorki II”*.
10.1902	A fost editat „Albumul Armatei Române”. Albumul conţine mai multe fotografii deosebite cu diferite formaţiuni de jandarmi.
10.1912	Cu ocazia zilei de 10 mai au fost decoraţi 1 ofiţer şi 18 subofiţeri şi trupă din Compania de Jandarmi Pedeştri Bucureşti.
10.1918	A explodat depozitul de muniţii al Batalionului de Jandarmi Bucureşti.

IUNIE

04.1927	Compania de Jandarmi Rădăuţi asigură paza traseului cursei de automobile organizate de Automobil Club Regal Român în judeţul Rădăuţi.
06.1927	Generalul de brigadă Davidoglu Cleante, a fost numit comandant al Corpului de Jandarmi.
08.1922	Într-o statistică întocmită de Jandarmerie aceasta a pierdut în Basarabia 110 subofiţeri, gradaţi şi soldaţi.
08.1930	Parlamentul a proclamat pe prinţul Carol ca Rege al României sub numele de Carol al II-lea. Fostul Rege Mihai a redevenit prinţ moştenitor, primind titlul de „Mare Voievod de Alba Iulia”.
10.1941	Toate structurile teritoriale ale Jandarmeriei au trecut la concentrarea efectivelor pentru constituirea serviciilor pretorale şi a unităţilor de poliţie, ce urmau a fi ataşate marilor unităţi operative.

(continuare în numărul următor)

Ai decis să te înscrii la concursul de admitere la

Şcoala Militară de Subofiţeri de Jandarmi "Petru Rareş" Fălticeni?

INFORMEAZĂ-TE!

1. Concursul de admitere se desfăşoară în perioada **6-14 septembrie 2014**! Urmăreşte pagina de internet a şcolii, www.jandarmeriafalticeni.ro, pentru a afla noutăţi cu privire la graficul desfăşurării concursului de admitere!
2. Pentru a te înscrie, adresează-te ***ofiţerului de resurse umane*** din unitatea de jandarmi din judeţul tău (în fiecare judeţ există cel puţin o unitate)! El îţi va spune ce ai de făcut, te va consilia, îţi va spune ce documente trebuie să cuprindă dosarul tău de candidat şi îţi va recomanda să completezi formularele. Ultima zi de depunere a cererii de înscriere este **14 august**!
3. Completează-ţi dosarul cu documentele cerute, în cel mai scurt timp!
4. Continuă să te pregăteşti temeinic la disciplinele de concurs.

La noi sunt admişi doar cei mai buni!!!
Succes!

Linkuri utile:

www.jandarmeriaromana.ro
www.mai.gov.ro

Dacă vrei să afli detalii despre activitatea noastră,
contactează-ne!

Datele noastre de contact sunt:

Adresa: Fălticeni, str. Armatei, nr. 1-3, 725200
Tel./Fax: 0230 541660
E-mail: relatii_publice@jandarmeriafalticeni.ro
Web: www.jandarmeriafalticeni.ro

NAȘTEREA SF. PRO. IOAN BOTEZĂTORUL